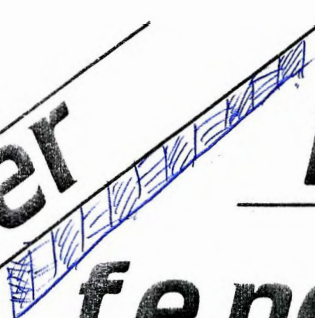

4. MAI NR. 5 1986

48
sider **med**
fengende

DEBATT

NB! Ekstra-nummer av 4. mai i
desember, med vedtak til landsmøte,
debatt rundt 2-års meldinga og ellers annet.

DØDLINJE: Mandag 8. desember

Innholdsfortegnelse:

s. 7-Vedtak 2-årsmelding

2 — 11 —

3 — 11 —

4 VÆR KONKRET BØNNI

5 — 11 —

6 Svar til Bønne

7 — 11 —

8 Bønne på bærtut

9 — 11 —

10 — 11 —

11 — 11 —

12 Svar til Truls k

13 Kampen for marxisme-leninisme
(SVAR TIL BØNNI)

14 — 11 —

15 — 11 —

16 — 11 —

17 Barneets kamp for barnevern

18 (Svar til Einat)

19 — 11 —

20 — 11 —

20a Demokratisk sentralisme

20b — 11 —

20c Støtte lemmene og hode-

20d — 11 — standpunkt

s. 20e) Vedtak fra

20f } Sosiologi-laget
20g } i Oslo.
20h }

21 Demokratisk sentralisme

22 — 11 —

23 Anti-organisøringslinje

24 Jakta på 70-tallet

25 — 11 —

26 Svar til Gaute

27 — 11 —

28 Om 2-årsmeldinga og Rød F

29 — 11 —

30

31 Politisk mobilisering

32 Hovedproblemet er ideell

33 — 11 —

34 — 11 —

35 — 11 —

36 ~~AKS~~ og intellektuell

37 — 11 —

38 — 11 —

39 Rød Front i Tr. k

40 — 11 —

41 — 11 —

42 BAKSIVA!

EDTAK BERETNINGA - INTERESSEKAMP

Sosiologilaget støtter IK som hovedoppgave. IK arbeidet har gjort store framskritt
perioden, og virker positivt for NKS som organisasjon: Vi jobber med en
elles sak der vi kan diskutere praksis/ideologi fortløpende og oppnå større
enhet innad. Det er viktig å unngå "sektor-tenkning" der holdninga ofte blir
at alle mener "si" sak er viktigst.

IK arbeidet har styrka NKS' massearbeid og ført oss i økt kontakt med medstudenter.
amplinja i studentorganisasjonene og blant studenter er blitt styrka gjennom
enteaksjonen og statsbudsjettaksjonen. NKS har vært ledende i dette arbeidet,
en dette har i for liten grad vært synlig. Særegen NKS propaganda og markering
v NKS har vært for svak.

et er sterke tendenser til økonomisme i NKS. IK arbeidet har i hovedsak vært
grenset til den økonomiske kampen. En forutsetning for ikke å havne i økonomisme
at kampen blir utvidet til også å omfatte teoretisk og ideologisk kamp. Det
nødvendig å utvikle analyser og politikk på :

Nedskjæringene og omstruktureringenes betydning for innholdet i utdanninga
og hvor høyere utdanning går.

Omstruktureringer av høyere utdanning ser vi idag innfor fagene f.eks. ved
at hovedfag forsøkes forkorta fra 7 til 5 år. Og vi ser det innenfor
utdanninga generelt med nedbygging av lengre utdanninger og økt satsing på
korte yrkesretta studier.

Reaksjonær og borgerlig ideologi i fagene. F.eks. kvinnediskriminerende
holdninger og teorier.

Jenter i høyere utdanning's situasjon. Hva betyr det at nesten halvparten av
studentene i høyere utdanning er jenter?

(Lasseanalyse av studentene.

alv

det gjelder den ideologiske kampen som har vært drevet innenfor interesse-
en, vil laget trekke fram kampen mot inntektsavhengig tilbakebetaling (IATB).
har vært på offensiven i dette spørsmålet .

rpe ideologiske debatter med sos.front og andre studentpolitiske grupperinger
en av betingelsene for å bygge NKS. Her er spørsmålet om IATB utmerka fordi
ligger mye systemkritikk i denne saken.

Vedtak om 2 års-meldinga fra Sentrums-laget/ Oslo.

En viktig feil ved to-års-meldinga er at den ikke i tilstrekkelig grad har politisk stilling til de problemene som NKS strir med i dag. Dette gjør at to-års-meldinga ikke fungerer som ei politisk oppsummering, og at den derfor ikke er et tjenlig redskap til å styrke Forbundet politisk og organisatorisk.

Problemene framstår mest organisatorisk, som mangel på medlemmer, manglende organisering av enkeltområder, rot og sommel i arbeidet, dårlig sikkerhetsarbeid. - Disse tilsynelatende organisatoriske "tilfeldighetene" har samtidig et klart politisk innhold, og politiske årsaker.

Det viktigste hinderet for å bygge NKS idag er ikke av organisatorisk karakter, men har som hovedårsak liberalisme og manglende ledelse på ulike nivå i organisasjonen. - Dvs. manglende praktisering av den demokratiske sentralismen, som lammer organisasjonens handlekraft og svekker demokratiet.

Dette er med på å bryte ned forståelsen for den særegne kommunistiske organiseringa og vår rolle som kommunistisk organisasjon. Det fører til at vi bl.a. ikke lenger ser på oss som en trussel mot borgerskapet og dets stat med dårlig praktisering av sikkerhetspolitikken som resultat. Videre har dette som konsekvens at rekrutteringa til, - og den ideologiske skoleringa i den kommunistiske bevegelsen stopper opp, da de politiske perspektivene på vår rolle blir nedtonet. - Dette er feil av høyrekarakter i den kommunistiske bevegelsen, som må bekjempes hvis ikke NKS skal gå under som kommunistisk organisasjon.

For å redde Forbundet fra politisk og organisatorisk undergang er det nødvendig å styrke hele organisasjonen i den marxistisk-leninistiske teorien og i vedtektene våre, som vår bevegelses politiske rettesnor.

Det er nødvendig å reise den ideologiske kampen i og rundt Forbundet. Hvis vi ikke herder oss i klassekampen, og fører kamp om våre egne linjer innad, vil vi aldri nå framgang. Hovedsiktemålet med å reise den ideologiske kampen må være å styrke organisasjonen, gjennom å kvitte oss med de politiske feila av høyre-karakter som preger organisasjonen idag.

Sentralismen i Forbundet må styrkes. Det er nå et problem at demokratiet lider i NKS pga. manglende politisk ledelse, fordi våre vedtatte linjer ikke blir satt ut i livet. Dette må løses ved at ledelsene på alle nivå, - lags, - distrikts og - sentralt, må styrkes. Det er ledelsens oppgave å gå i spissen for den ideologiske kampen, og lede organisasjonen politisk. En riktig metode for ledelse av en kommunistisk organisasjon er å kjøre standpunkter til diskusjon, foreta oppsummeringer og deretter meisle ut politiske linjer. Bare ved å prioritere styrking av ledelsene på alle nivå; og bruke en slik metode for å lede organisasjonen framover, kan den ideologiske kampen styrkes i NKS, og Forbundet overleve som kommunistisk organisasjon.

Vedtak etter diskusjon om 2-årsmeldinga i NKS fattet av Mat-Nat laget i Oslo.

1.

Et stort problem i NKS er manglende teoretiske og ideologiske kunnskaper. Vedtatt, 2 mot.

1.2.

Dette får konsekvenser for vervinga, for hva vi driver med og organisasjonens mål. Vedtatt, 2 mot

2.

I kommende landsmøteperiode må en legge vekt på å styrke den ideologiske kampen utad og innad. Spesielt må den ideologiske sida i interessekampen komme mye sterkere fram. En må styrke ledelsen og sentralismen i organisasjonen og la den bli mer handlekraftig. Vedtatt, 1 mot, 1 avh.

3.

I kommende landsmøteperiode må NKS diskutere kina for å komme fram til en diskusjon på dets farge. Dette er viktig, da det betyr mye for diskusjonen om sosialisme i Norge da denne må bygge på de erfaringer som er gjort med sosialisme i de forskjellige land.

Vedtatt, 1 avh

4.

Det sosiale miljøet i NKS må styrkes. Vedtatt enstemmig.

MAT NAT

4- VÅR KONKRET BØNN:

Som leder gjør Bønne ikke noe forsøk på finne fram til hovedproblemet i NKS i dag, og heller ikke den politiske karakteren av de feila vi faktisk har. Han mener årsakene til problemene vi strir med er "lla det skure holdning", dogmatisme og skeptisisme til nytenking. Han konkretiserer dette i svært liten grad.

Dette står i motstrid til mitt synspunkt om at hovedproblemet i NKS er at den ideologiske kampen i stor grad ligger nede, og at vi har for lite kunnskap om den teorien vi bygger på. (Tenk nytt: t klassikerne i bruk igjen!) Dette er feil av høyrekarakter, og gir seg en rekke utslag som dårlig praksis på demokratisering, sentralisme, dårlig sikkerhet, liten forståelse for verving m.m.

Hva mener forresten Bønne om demokratisering og sentralisme? Han antyder så diffust at vi må fornye oss og endre "vår måte å snakke på, å gjera ting på." En oppklaring av hva vi konkret må endre på kunne vært på sin plass.

Å reise studentene til kamp for egne interesser, spre marxismen og fostre kommuniste er vår særskilte oppgave som kommunistisk studenter. Dette er ei oppgave vi ingen måte har løst med glans. Å jobbe på disse feltene betyr sjølsagt at vi slåss mot den borgerlige ideologien i lærestedene. Men jeg mener det er heil feil å hevde at de intellektuelle (da motsetning til arbeiderklassen) har særskilt oppgave i å drive ideologisk kamp. Den sterkeste ideologiske kamp foregår på arbeidsplassene, - ta f.eks. polararbeidernes kamp mot staten og de sosialdemokratiske pampeveldet.

Bønne mener at vi står i akutt fare for å bli en stivbeint, dogmatisk gubbeorganisasjon som er ute av stand til å tenke nytt.

Han stiller opp en fullstendig upolitisk motsigelse mellom "nytenking" og "gammaltenking". I ly av dette argumenterer han for at hans standpunkt i forskjellige sammenhenger representerer noe nytt og dermed er jævla bra. La oss se litt på dette ordet "nytenking", for det det egentlig er spørsmål om er hvilken politisk linje som er riktig.

Bønne refererer til synspunkt som kom fram på sommerleiren slik: "Men sommerleiren....etter demokratiske vedtak." Dette er en fullstendig feilaktig framstilling av synspunktene - spør meg jeg var der. Les oppsummeringen i 4. mai nr. 3.)

Si meg Bønne: er det ikke slik at det du utåfor i sosialisme-debatten egentlig har vært hevda før, både i og utafor ml-bevegelsen og at det du gjør er å ikle deg en nytenkingsdrakt" for å gjøre det mere algbart ?

Bønne mener også at det står ideer i NKS at klassikerne er ufeilbarlige og at dette sjølsagt er uvitenskapelig. Igjen er det synspunkt fra sommerleiren han viser dette ut av. Denne formen for argumentasjon (for hva ?) er upolitisk, vulgær tjener ikke den politiske debatten vi faktisk trenger om disse spørsmåla.

Det må heller ikke være slik at de intellektuelle skal sitte og utvikle teori som arbeiderklassen skal sette ut i praksis. Arbeiderklassen må lede og utvikle kampen for sosialismen. Vi må være klar over at vi utgjør et vaklende sjikt som fort snur kappen med vinden.

Når det er sagt, mener jeg sjølsagt at det er bra og også viktig at studenter velger hovedoppgaver o.l. som kan brukes i arbeiderklassens tjeneste. F.eks. at vi utreder spm. om 6 timersdagen, samarbeidet LO/DNA, rasisme i Norge osv. Dette er en oppgave vi fyller i altfor, liten grad. Men NKS' viktigste problem i dag knytter seg først og fremst til vår rolle som kommunister,- ikke som intellektuelle.

Vi har viktige teoretiske og ideologiske hull. Vi må prioritere bevegelse og diskusjon på følgende tre områder:

KVINNEKAMPENS STRATEGISKE BETYDNING.

Vi må profilere interessenkampen sterkere på jenters situasjon i høyere utdanning. For å få til det på en skikkelig måte, må vi også diskutere kjønnskamp generelt.

SOSIALISME

Vi er nødt til å diskutere Kina i dag. En avklaring fra vår side (hele m-l bev.) om det fortsatt fins sosialistiske land i verden eller ikke, har sentral betydning for vårt syn på hva sosialisme er/skal være.

HØYERE UTDANNING

Hvilken strategi har staten, hvor står studentene og hva mener vi ???

Linda

NOKRE KOMMENTARAR TIL BØNNI SI "NYTENKING" I 4.MAI NR.4

1. Sitat frå Bønni: " Dels finst det ei dogmatisk strømning i NKS som er skeptiske til nyteking." Eg er samd med Mao i at " alle tankerretningar har eit klassestandpunkt." (fritt sitert, ein kan jo ikkje vere trygg på oversettinga jmf. Pål Steigan). Eg er ikkje berre skeptisk men og mot nye idear som har eit borgarleg klassestandpunkt. Er det slik at Bønni meiner at all nytenking i organisasjonen har eit rett klassestandpunkt? Eg er derimot ikkje imot nytenking som kan styrke den revolusjonære rørsla og føre oss eit steg fram mot revolusjonen. Dette vert berre pråt om me ikkje diskuterer konkrete forslag til handling. Difor spør eg deg om kva slags nytenking er den "dogmatiske strømminga" skeptisk til ? Mi erfaring er at mykje av det som fremmes som nytenking i samfunnet i dag slett ikkje er nytenking men gammal tenking. Eit døme på bra nytenking i organisasjonen er at me no skal utvikle ein langtidsplan på IK-arbeidet. Eg har aldri høyrte at nokon har vore i mot ein slik plan.
2. Sitat frå Bønni: " Innafor ml-rørsla har studentar eit særleg ansvar for å jobba med nye og gamle uløyste problem i politikken og teorien vår." Dette er kanskje noke av "nytenkinga"? Eg synest ikkje det er serleg nytt, og heller ikkje rett tenking. Sjøl om einskilde studentar kan bidra med vitskapeleg arbeid for arbeidarklassen er nettopp studentar hardt råka av borgarleg ideologi og det ville fort gå den gale vegen med eit kommunistparti om overlot ansvaret for politiske spørsm-l til studentar. Ellers er eg samd med deg i at NKS har vorte eit haleheng til resten av rørsla. Difor går eg inn for at me har ein Kina diskusjon neste landsmøteperiode
3. Nok eit sitat : "Men sommarleiren synte klart at det finst ei retning som ikkje vil vera med på kritikk av sosialistiske land." Det du her meiner er vel at det finst ei "retning" som ikkje støttar ditt syn på erfaringane med sosialisme. Eg var på sommarleiren og traff ikkje noken som ikkje vil rette kritikk mot sosialistiske land. Du er mot at kommunistpartiet skal ha ei særstilling under sosialismen og skriv: " Etter mitt syn er erfaringa at dette gjer partiet til eit "statsberande" byråkrati skild frå folket, og eg ser eit oppje med slike idear som ein av føresetnadene for å få til ein offensiv for sosialismen." Meiner du at dette var erfaringane under Stalin i Sovjet og Mao i Kina? Meiner du at det har vore sosialisme i desse landa kor eit " statsberande byråkrati skil frå folket" leia landet? (Dette kan heller ikkje kallast

"nytenking".) Du skriv vidare: " Dette siste er knytt til ideen om dei ufeilbarlege klassikarane Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao. Etter mitt syn opnar sjølve omgrepet "dei 5 store" for ein ukritisk studiestil som er uvitskapleg og heilt i strid med marxismen." Slik eg ser det er klassikar omgrepet knytt til sentrale vitskaplege, teoretiske og politiske nyvinningar som ein ikkje kan kome utanom. Er du redd for at noken skal lese desse framfor Trotski, Bernstein, Luxembourg, Deng eller andre? Eg kjenner ingen i NKS som meiner at "dei 5 store" var ufeilbarlege, men eg skjønar godt at det passer inn i ditt syn om at det er ei dogmatisk retning i NKS. Eg kjenner heller ingen som meiner at ein skal kun bruke desse som kjelde når ein skal studere historia.

4. Du skriv at jenter vert átvara mot å verte medlem i NKS fordi NKS ikkje ser på kvinnekampen som viktig. Kven er desse átvararane og kor står dei politisk? Og kvifor er ikkje dette tatt opp som problem i organisasjonen? I teorien skulle vel NKS meine at kvinnepolitikk er sers viktig men eg er einig i at det skorter p- oppfølging av teorien. Men at folk vert átvara mot NKS av ymse folk med ymse grunngjevingar kan ikkje uten vidare takast for god fisk. Slike átvaringar kan ein ikkje ta stilling til uten fleire opplysningar enn det du kjem med her. Slår du deg ikkje sjøl på kjeften når du vil at me som lesar innlegget ditt skal ta slike átvaringar som bevis for dine påstandar når du samstundes i innlegget ditt ropar om meir vitskaplegheit? Mao har forøvrig skreve mykje bra om undersøkelser i marka.

Innlegget ditt ellers er og prege av mykje ullent preik, og einer seg slett ikkje som nokon start på ein debatt om politiske spørsm-l. Og føre kamp mot ei "dogmatisk retning" i NKS ved å tillegge ho meiningar til spøkelser i ditt eige hovud er NKS ikkje tjent med.

Thomas.

BØNNI PÅ BÆRTUR.

Bønni mener at "la det skure"-holdning og dogmatisme forhindrer oss i å utvikle oss i takt med endringene i samfunnet og studentverden, og at dette er et sentralt problem for NKS idag. La oss studere nærmere hans 4 sentrale punkter:

1. NKS sine oppgaver.

Jeg er enig i at vi må føre teoretisk kamp mot borgerlige idéer som blir spredd på lærestedene. Jeg er også enig i at vi må jobbe med nye og gamle uløste spørsmål i politikken og teorien vår. (Eksempler: A. Analyse av statens og borgerskapets politikk for høyere utdanning idag. B. Analyse av Kinas utvikling til et kapitalistisk land, og endringene i verdenssituasjonen.)

Det er imidlertid to haker ved Bønnis argumentasjon:

A. Hovedoppgava til NKS er å verve og fostre kommunister blant studentene. Bønni framstiller det som om dette arbeidet er i god gjenge, og at problemet er at "vi har latt det bli med det". Virkeligheten er at vi slåss for i det hele tatt å løse akkurat denne oppgaven. Det er en strøttørn å mobilisere sjøl våre egne medlemmer til å jobbe med f.eks. statsbudsjettaksjonen, støttearbeid for poliarbeiderne, valgkamp for Rød Front og salg av Klassekampen, for å ta 4 oppgaver innafor dette feltet.

Jeg er enig i at teoretisk kamp og analysearbeid må få en mye større plass i neste landsmøteperiode, men det er fordi jeg tror det vil tjene hovedoppgava til NKS, og ikke fordi denne oppgava løses "vel og bra" allerede.

B. Bønni trekker fram som studentenes (og de intellektuelles) særlige ansvar å utvikle ny politikk i ML-bevegelsen. Her antyder han ei arbeidsdeling ind/hånd, som innebærer at ML-arbeidere blir redusert til å sette denne politikken ut i livet. Skal man følge denne tråden helt ut, vil man få ei lagdeling mellom A-laget som utvikler politikk og dermed sitter med makta, og et B-lag som springer omkring og gjør det praktiske arbeidet. Denne formen for

arbeidsdeling i ML-organisasjoner er etter min mening reaksjoner. Den har ført til at tidligere revolusjonære organisasjoner har blitt borgerlige, sånn som NKP.

2. "Vokterne av den rette linja".

Er hovedproblemet i NKS idag opportunisme eller dogmatisme ? Hvilken av disse negative strømningene er sterkest ? Bønni trekker flittig fram sommerleiren for å hente eksempler til påstanden om at dogmatismen er farligst. Her er noen innvendiger:

A. På sommerleiren var det noen som gikk til kraftige angrep på sosialismen. Det blei hevda at Stalins parti ender opp i byråkratiets diktatur, at Maos Kina hadde trekk som minnet om keiserdynastiet, at Mao hadde ei trotskistisk linje overfor de intellektuelle, at Kulturrevolusjonen på mange måter var en katastrofe osv.

Problemet er at flere av de som har den groveste kritikken av sosialismen, samtidig skamroser kapitalismen, slik den utvikler seg i Kina idag. For å snu på det Bønni sier: "Sommerleiren viste klart at det finnes ei retning som ikke vil være med på kritikk av kapitalistiske land."

B. Bønni refererer diskusjonen om statsbærende parti. Han mener tydeligvis at dette er kroneksemplet på dogmatismen i NKS. Kanskje det. Men hvilken side i denne debatten står for det "statsbærende byråkratiet skilt fra folket" ?

Jfr. AKP's prinsippprogram, s.56: "Eit byråkrati vil vera naudsynt under sosialismen. Men at det finst ei slik statsmakt atskilt frå dei arbeidande massane er i seg sjølv ein viktig rest av det borgarlege samfunnet."

Flere av oss som forsvarer det statsbærende partiet som et nødvendig redskap for arbeiderklassen til å opprettholde statsmakta og sikre sentralismen under sosialismen, har nettopp kritisert formuleringa ovenfor. Hvordan stiller Bønni seg til den ?

C. Bønni snakker om en ukritisk studiestil. Er problemet i NKS at medlemmene studerer ukritisk, eller at vi i alt

for liten grad studerer klassikerne overhodet i forbindelse med arbeidet vårt ?

D. En annen debatt på leiren dreide seg om den demokratiske sentralismen som organisasjonsform. Her kom det opp synspunkter som at "alle bør få gjøre som de vil", "det er ikke rettferdig at hvert medlem har 1 stemme, så lenge det er jenteundertrykking i NKS", "det var ikke demokratisk å vedta opprettelsen av "Tause vitner" i leirplenium" osv. osv. Samtidig er det et problem at mange i NKS idag unndrar seg arbeidsplikt. Noen steder finnes det medlemmer som ikke engang går på allmøtene på faget sitt. I stedet for å ta slike forhold opp til politisk diskusjon, kritikk og sjølkritikk, får de altfor ofte passere holdningsløst i det stille.

Hva er det støste problemet for NKS, Bønne, angrepene på og undergravinga av den demokratiske sentralismen, eller at så mange ukritisk "vokter over den rette linja" i vedtektene ?

3. Kvinnearbeidet.

Bønne framstiller NKS som et haleheng til resten av bevegelsen også på dette feltet. Mitt inntrykk er imidlertid at jentene står sterkere i NKS enn i partiet og Rød Ungdom. Det gjelder både mht. representasjon i ledende organer og når det gjelder kampen mot kvinneundertrykkende praksis. Mht. prioriteringa av kvinnearbeidet, er jeg derimot enig. Vi må få kvinnearbeidet inn på planene og integrere det i hele virksomheten til NKS. Utviklinga av kvinnepolitikk og skoleringa på dette området må bli alle medlemmenes ansvar. Bygging av Kvinnefront-grupper må være en høyt prioritert oppgave på alle de lærestedene der vi er organisert. Alle NKS-jenter bør være medlem av Kvinnefronten, mens gutta betaler mellomlegget i ekstra NKS-kontingent. (Se forøvrig forslaget mitt i forrige nr. av 4.mai.)

4. Faren for gubbeorganisasjon.

Hvem er de passive i NKS idag ? Ei analyse av forholda i Oslo viser at det er de eldre medlemmene med noe fartstid som er de mest passive, og som i mange tilfelle demoraliserer og hemmer aktiviteten til de ferske medlemmene. Hvis

denne situasjonen får utvikle seg fritt, står vi i fare for å miste begge typer medlemmer.

Bønne bruker diskusjonen om opprettelse av "Tause vitner" på sommerleiren som et eksempel på at gamle gubber undertrykker nye medlemmer. Her er min versjon av det som skjedde:

Etter to dager på leiren kom det opp forslag om at de som til da hadde vært mer eller mindre tause i gruppediskusjonene, skulle organisere seg i sin egen gruppe for resten av leiren.

Flertallet i leirledelsen (Hvorav 2 "gamle gubber") syntes forslaget var dårlig, fordi de trodde at alle gruppene ville tape på dette når det neste temaet, kjønnsarbeidsdelinga i et framtidig sosialistisk Norge, skulle diskuteres. De ville istedet prøve å løse dette problemet innafor den gruppestrukturen som allerede fantes, med en integrasjon av erfarne og uerfarne, av gutter og jenter.

På leirplenum la de fram et forslag om at de tause, 6 ialt, skulle danne gruppe i den første økta med gruppediskusjon, og at man så skulle vurdere på nytt å gå tilbake til den opprinnelige gruppestrukturen.

Flertallet på leiren var imidlertid mot dette. De stemte for å gjøre "Tause vitner" til ei permanent gruppe for resten av leiren, dersom de tause sjøl foretrakk dette. Det viste seg at dette fungerte riktig bra. Både kjønnsarbeidsdelinga og andre spørsmål blei livlig diskutert i samtlige grupper, og på plenum siste dag deltok "de tause" med brask og bram.

Leirledelsens flertall hadde altså tatt feil. Men å bruke dette som et eksempel på at vi står i akutt fare for å bli en gubbeorganisasjon organisatorisk og politisk, er vel drøyt? (Det var forøvrig 5 "gamle gubber" på leiren. Av disse var det 2 "dogmatikere" (Josef og Ståle) og 3 "opportunistere" (Wilhelm, Gunnar og Lars) i diskusjonene.)

I det hele tatt synes det som om Bønne trekker sine eksempler vel mye etter hårene, for å få dem til å passe med konklusjonene. Dette er også en type dogmatisme: "Jeg har en teori om at virkeligheten er slik og slik - la meg nå finne noen framtrekelsesformer som kan tilpasses denne teorien."

Dette står i motstrid til metoden med å

- 1) samle empirisk sansemateriale ved hjelp av undersøkelser, praksis og studier
- 2) analysere dette materialet
- 3) utvikle en teori for det området man snakker om
- 4) prøve denne teorien på praksis igjen osv. osv.

I sin leting etter å finne bær (les: dogmatikere) i skogen, ser det ut som Bønni har gått i ring og funnet - seg sjøl.

Adrian.

OM BRA KONKLUSJONER OG MERKELIGE PREMISSE.

Truls Ka har et innlegg om sosialismen i forrige 4.mai som fortjener et par kommentarer.

1. Demokrati og diktatur er uforenlige begrep, sier Ka. Det skjønner jeg ikke. I Norge forenes borgerskapets diktatur med borgerlig-demokratiske rettigheter. Under sosialismen forenes diktatur over borgerskapet med demokrati for det arbeidende folket.

2. Bare proletariatet kan styrte borgerskapet, sier Ka. Det skjønner jeg heller ikke. Revolusjonen kan bare seire dersom proletariatet forener seg med resten av det arbeidende folket.

3. Fagforeninger er unødvendige, sier Kaasen. Praksis viser at de er det. Fagforeningene organiserer hele klassen. Partiet organiserer den bevisste fortroppen til klassen. Begge disse organisasjonene trengs under sosialismen, i tillegg til maktorganene som K beskriver. De trengs bl.a. fordi det alltid vil være noe som heter motsigelser i folket.

4. Bortsett fra disse merkelige feilskjærene, har F mye fornuftig kritikk av prinsippprogrammets kapittel 5. Det gjelder ikke minst kritikken av det sosialdemokratiske synet på staten og "det nødvendige byråkratiet, atskilt fra de arbeidende massene".

Adrian.

KAMPEN FOR MARXISMEN - LENINISMEN

Av Einar Trondheim

det ser ut til å vere brei semje i NKS om at vi fungerer for dårleg i dag. Både innlegga i internblada og diskusjonane på lagsmøta viser dette klart. Samsundes er det stor usemje om KVA som er galt og kva vi må gjere for å rette opp feila.

Av innlegga i 4. mai vil eg seie meg stort sett samd med May & Ingrid og Caute. Bønni sitt innlegg er eg i hovudsak usamd i. Dette innlegget er derfor utforma som ein polemik mot Bønni.

1. Bønni opnar med å påstå at det er eit sentralt problem for NKS at vi i "for lite grad greier å utvikla oss politisk og organisatorisk i takt med endringar som skjer i samfunnet, blant studentane og blant våre eigne medlemmer og elles i ml-rørsla." Dette står i klar motsetning til f.eks. vedtaket til "Universitetslag, Trondheim" som seier at liberalisme og manglande oppfølging av den demokratiske sentralismen er dei viktigaste hindra i arbeidet vårt. Vedtaket seier òg at vi må konsolidere NKS på Vedtektene.

Om vi sluttar oss til det eine eller andre synet her, vil bli heilt avgjerande for kva slags oppgaver og målsettingar vi stiller oss i framtida.

Om vi samanliknar NKS i dag med NKS for 5-6 år sia, ser vi to store skilnader :

1. vi er færre medlemmar

2. vi er dårlegare skolert i teorien vår

Dette stiller oss overfor to særskilt viktige oppgaver :

1. rekruttering

2. skoleing i marxismen-leninismen

Eg kan ikkje sjå at det har skjedd store endringar i omverda eller mellom medlemmane som skulle tilseie at dette no er blitt uviktige oppgaver. Dersom Bønni meiner at det har skjedd ting som må medføre at vi må endre oss organisatorisk, dvs endre Vedtektene, må han legge fram materiale som viser dette. Eg har ikkje sett noko slikt materiale. Vidare er det sjølvsagt naudsynt at Bønni legg fram kva endringane konkret skal gå ut på.

Dei politiske linjene våre blir utforma og endra gjennom kampen. Problemet i dag er ikkje at vi manglar ein politikk, eller at den politikken vi har ikkje duger lenger pga endringar i omverda.

Tvert om er det slik at vi sjølve har for dårleg kjennskap til NKS og ml-rørsla sin politikk. Det fører til at vi blir defensive og ute av stand til å kjempe for politikken vår i open kamp mot alskens borgarlege parti og

strømningar.

2. Bønni skriv at det finst "ei dogmatisk strømning i NKS, som er skeptiske til nytenking." Eg vil ha litt meir kunnskap om kva dette dreier seg om. Kva slags "nytenking" er det som er blitt lansert i NKS i det siste ? Kva er innhaldet og kva er det politiske grunnlaget ? Eg er heilt for nytenking, men stiller meg skeptisk til at alt som bryt med dei gjeldande prinsippa i NKS og mi-teorien skal få status som nytenking og pr. definisjon bli rekna som bra.

Dersom "nytenkinga" går ut på å oppløse dei kommunistiske organisasjonsnormene, er eg sjølv sagt mot ho. Om den dogmatiske strømminga går ut på å forsvare Vedtektene med nebb og klør, vil eg meir enn gjerne bli kalla dogmatikar.

3. Bønni skriv at sommarleiren synta at "det finst ei retning som ikkje vil vera med på kritikk av sosialistiske land." I neste omgang koplar han dette til standpunktet om partiet si lovfesta særstilling. Vel og bra. Eg er mot partiet si lovfesta særstilling og er meir enn villig til å vere med på ein kritikk av sånne sosialistiske land som USSR, Kina og Albania. Poenget er at eg ser på synet om partiet si særstilling som heilt perifert og ein debatt om dette som ei avsporing.

Verre er det at AKP(m-l) ikkje tar

eit oppgjær med KKP og Kina. I NKS finst det i dag veldig få som for-svarer Kina. Den retninga er repre-sentert i AKP, av sånne folk som Pål Steigan og Peter M. Johansen. Det er den vegen skytset må rettast - ikkje mot nokre få og ubetydelege sær-stillings-fanatikarar i NKS.

4. Bønni kritiserer ideen om "dei ufeilbarlege klassikarane Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao". Kritikken treff langt over mål. I NKS i dag er det vel knapt nokon som driv system-atisk studiar av klassikarane. Trass alt er det desse fem som i hovudsak har utforma grunnlaget for politikken vår. Det er viktig å studere den teorien som er utforma av desse fem - særleg Marx og Lenin - fordi dette er eksistensgrunnlaget til mi-rørsla. Vidare er det viktig å studere desse fordi vi må lære av historia til arbeidarrørsla.

Vi blir ute av stand til å føre ein fornuftig politikk om vi manglar eit teoretisk grunnlag å bygge på.

Det blir umuleg å utbre marxismen (som Bønni framhever som vår oppgave) om vi ikkje sjølve har kjennskap til marxismen. Det blir umuleg å føre teoretisk kamp mot borgarleg ideol-ogi om vi ikkje har studert marxismen-leninismen. Det blir umuleg å studere og analysere kva som skjer i høgare utdanning om vi ikkje har grep om marxismen-leninismen. Politikken til NKS vil da fort bli like borgarleg som Venstrevind og SSF.

Vi er inne i ein periode der marxismen-leninismen er lite populær. I det norske samfunnet er det den borgarlege ideologien som rår. Sjølv i NKS er det sånn at marxismen-leninismen blir lite studert. Samstundes er det sånn at ingen legg fram nye teoriar innafør NKS. Tendensen er altså at vi er i ferd med å bli TEORILAUSE. Å sette fram påstandar om "dogmatisme" og "mangel på nytenking" i ein slik situasjon er eit forsvar på teoriløysa. Framfor alt er det eit angrep på marxismen-leninismen. Om vi sluttar oss til ei slik linje, vil NKS snart døy ut som marxist-leninistisk, dvs kommunistisk, forbund.

Eit angrep på folk som studerer bøker av sånne folk som Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao under rop om "ukritisk studiestil" er i dagens situasjon eit angrep på dei folka i NKS som vil halde marxismen-leninismen i hevd i forbundet. Det er eit angrep på dei folka i NKS som vil prioritere teoretiske studiar.

5. Bønne framhever at kvinnekampen er viktig. Det er eg sand med han i. Samstundes svartmaler han situasjonen i NKS og påstår at i NKS står "kvinnekampen på venteliste B."

Det har vore drive kvinnekamp i NKS. Eller meiner Bønne at paragrafane i Vedtektene som går ut på kjønnskvotering (§12) og kamp mot kvinneundertrykking (§7) kom dettande ned frå himmelen?

Blir ikkje kvinnepolitikk prioritert

av NKS? I Kaud Front i Trondheim har t.d. kvinnekampen alltid vore eit av dei mest prioriterte områda. I valkampen i vår, og i Styreposisjonen i haust, var det nettopp kvinnekamp som saman med internasjonal solidaritet var dei to prioriterte områda - noko som òg møteprogrammet har avspegla. Dette har òg vore linja tidlegare. Likeeins finst det no ei linje for å få kvinnekampen inn i IK-arbeidet.

Bønne seier òg at det er slik at "jenter blir åtvara mot NKS fordi "NKS ikkje ser på kvinnekampen som viktig". Vil Bønne slutte seg til ei slik åtvaring? Meiner han ikkje at dei er uttrykk for ei borgarleg-feministisk linje?

6. Bønne snakkar om undertrykking av arbeidarklassen, kvinner, folk frå landsbygda og uerfarne folk og at nye folk må "tilpassa seg vår måte å gjera tinga på."

Eg stiller meg skeptisk til desse analysene og meiner at Bønne dels står for ei svartmaling, dels for ei feilaktig linje.

a) Kvinner

Her har vi ei medvite linje, som m.a. er nedfelt i Vedtektene §§ 7 & 12.

b) Arbeidarklassen

Her har vi gått forti frå ei riktig linje. Tidlegare blei det lagt større vekt på klassebakgrunnen i kader-

vurderingane. Bakgrunn i arbeidar-
klassen blei framheva som positivt.
Dette hører vi mindre om i dag.
Teoretisk skoloring i marxismen-lenin-
ismen er eit viktig våpen for å rette
opp dette igjen. Vi må utvikle klasse-
standpunktet til medlemmane.

EINAR

c) Folk frå landsbygda

Desse bringer med seg småborgarleg
ideologi inn i NKS. Studiar i ml-teori
er viktig for å utvikle klassestand-
punktet til desse folka. Folk frå
landsbygda er t.d. ofte berarar av
småborgarleg nasjonalisme.

d) Nye folk

Sjølvsagt må desse i stor grad
tilpasse seg NKS. Kva skulle dei elles
tilpasse seg når dei blir med i NKS?
Hovudproblemet med nye folk er i dag
for det første at vi har for få av dei
og for det andre at vi i for liten
grad har eit skoloringstilbod til dei.
Her synst det som om Bønne nærast
framelskar amatørisme gjennom den for-
akten han legg for fram for erfarne
folk og dei kunnskapane dei og NKS har
bygd opp.

Amatørisme og spontanisme er ubruk-
elege linjer for organisasjonsbygg-
inga.

KONKLUSJON

Hovudinnhaldet i innlegget til Bønne
er at han vil kaste ut både barn, vatn
og badekar til fordel for "nytenking".
Denne linja står i skarp motsetning

til ei linje som seier at :

- a) bygginga av eit kommunistisk
studentforbund er eit nøysomme-
eleg arbeid
- b) vi treng erfarne folk i NKS
- c) vi treng ein teori
- d) denne teorien er marxismen-
leninismen
- e) denne teorien må bli studert
- f) amatørisme og spontanisme er
borgarlege ideologiar som må bli
nedkjempa

BARNETS KAMP FOR NYTT BADEVAI

(svar til Einar)

Under tittelen "KAMPEN FOR MARXISMEN-LENINISMEN" har Einar, Trondheim i dette 4.mai eit lengre åtak på noko eg skreiv i forrige nr. Eg vil kommentera innlegget til Einar pkt. for pkt.

TIL PKT.1:

a)"Universitetslag, Trondheim" meiner at liberalisme og manglande oppfølging av den demokratiske sentralismen er dei viktigaste hindra i arbeidet vårt. Eg har skrive at eit sentralt problem er at me "i for liten grad greier å utvikla oss politisk og organisatorisk i takt med endringar som skjer ..."Står desse utsagna i skarp motseiing til kvarandre?? Einar meiner det. Les og døm sjøl!

b)Ei anna sak er at eg meiner "Universitetslag" tar feil. Kva har NKS gjort i haust? Me har stått i spissen for dei største statsbudsjettaksjonane sidan 1980 (i Tromsø dei største nokon gong) samstundes som me er i gong med omfattande landsmøteforebuingar. I tillegg har me leia eit vellukka semester i Studentersamfundet i Trondheim og halde i gong samfunnsarbeidet i Oslo. Me deltok aktivt i støtterørsla for polstreiken. Målt mot NKS ressurser i dag meinereg dette gjer det svært tvilsamt at liberalisme skulle vera eit hovudhinder i arbeidet.Mi erfaring er at medlemmene jobbar hardt og at planer og vedtak i hovudsak blir forsøkt sett ut i livet etter evne. At liberalisme kan vera eit problem i nokre tilfelle er mogleg, det må isåfall dokumenterast at dette har betydeleg omfang.

c)Eg har aldri sagt at rekruttering og skulering i marxismen-leninismen skulle vera blitt uviktige oppgåver.Tvert om ser eg på begge som heilt sentrale.

d)Manglar me ikkje politikk?? I innlegget mitt peikar eg på at me manglar t.d.:Ein heilskapleg analyse av staten/kapitalen sin strategi for høgare utdanning og dei økonomiske drivkreftene bak denne strategien. Eit program for korleis me vil at utdanninga skal vera. Eg kunne tilføya: Ein analyse av stoda for kvinner i høgare utdanning.Det var fint for diskusjonen om Einar kommenterte dette.Kan Einar gi døme på eit område der NKS ikkje har ein ferdigspikra politikk?

TIL PKT.2:

- a) "Nytinking", å tenka nytt, gi seg ikast med nye spørsmål som har dukka opp og stadig kritisk prøva dei gamle svara - dette er ikkje noko som "i og for seg er OK." Utan slik nytinking dør marxismen, partiet, NKS. Er me samde om det?
- b) "Kva slags nytinking er det som er blitt lansert i NKS i det siste?" spør Einar. Poenget mitt er nettopp at det er svært lite.

Eg kritiserer ein tilstand der "me" (det vil m.a. seia leiinga, ikkje minst eg sjølv) "er nøgde med å halda organisasjonen i gang og gjera "dei faste tinga" frå semester til semester". Ta t.d. det organisatoriske: Slik Einar påpeiker er me idag færre enn for 5 år sidan og ein større prosent er politisk "ferske". Men me har ikkje hatt nokon gjennomgripande diskusjon om korleis me under dagens vilkår skal organisera oss for å få best uttelling for ressursene. T.d. tviheld me på lagsstrukturen og endrar han som regel berre når det alt er for seint. Møtekulturen vår er stort sett uendra dei siste 10 åra (minst). Ofte fungerer dette som eit stengsel for nye folk..likevel prøver me ikkje systematisk ut nye møteformer. Dersom NKS blir ein arena for diskusjon og utprøving av nye idear og arbeidsmetodar, kan me ta opp kva av det nye som er bra og dårleg. Idag er poenget å få prosessen i gang.

- c) Finst det ei "dogmatisk strøming i NKS som er skeptiske til nytinking? Tja, kva skal ein seia om Einar, som ved synet av ordet skriv eit 4 siders "forsvar for marxismen-leninismen" som ingen har gått til åtak på!

TIL PKT.3:

Her seier Einar seg samd med meg i synet på partiet si særstilling under sosialismen. Samstundes avfeier han dette som "heilt perifert" og ein debatt om dette som ei avsporing". Korleis tilhøvet mellom parti, arbeidarklasse, folk, stat under sosialismen kan vera perifere spørsmål, er meg ei gåte. Så vidt eg kan sjå er dette nettopp sentrale spørsmål i sosialismedebatten i NKS idag, og bør vera det, ikkje minst utfrå innlegget til Truls Karlsen i 4.mai som går mot fagforeiningar under sosialismen!

TIL PKT.4:

a) Eg skreiv: "Dette ... er knytt til ideen om dei ufeilbarlige klassikarane Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao. Etter mitt syn opnar sjølve omgrepet "dei 5 store" for ein ukritisk studiestil som uvitskapleg og heilt i strid med marxismen." Dette får Einar til å bli "eit angrep på marxismen-leninismen" og på folk som studerer bøker av "dei 5". Kor får du desse ideane frå????

b) Eg er for ei kraftig opptrapping av teoretiske studier og teoretisk kamp innad og utad (ikkje minst). I dette må studier av "dei 5" ha ein sentral plass. Men nettopp nå

framfor ei slik satsing er det naudsynt å ta kamp om studiestilen, å ta eit oppgjer med "dogmatisme og mangel på nytenking". Me må få fram ein stil kor skrittene til "dei 5" og andre blir studert kritisk, blir sett inn i den historiske samanhengen dei står i, blir lese saman med dei dei diskuterte mot. T.d. bør NKSarar i tillegg til å lesa Lenin, Stalin, Mao og lesa t.d. Bernstein, Trotsky, Liu Shaoqi. Og dei bør lesa moderne kvinneteoriar, teoriar om imperialisme. **IDEALISME!!**

LMadsk 1985

TIL PKT.5:

Sjølvsagt har det vore drive kvinnekamp i NKS. Men det har vore på initiativ frå einskildkameratar som ofte har måtta slåst hardt for å få lov til å prioritera kvinnepolitisk arbeid. Kvinnekampen er eit verdshistorisk opprør med eit veldig revolusjonært potensiale. Dette kjem ikkje til uttrykk i planene våre. Kvinneperspektivet er ofte fråverande. Nokre stader (som i Trøndelag) har leiinga stort sett vore guttedominert utan at særskilde tiltak er tatt i bruk for å finna årsaken og retta på det. Sjølvsagt vil ikkje eg åtvara folk mot NKS pga. manglande kvinnejobbing - men om nokon kjem med slike åtvaringar, bør me undersøka om det finst grunn for kritikken og i så fall fjerna grunnen.

TIL PKT.6:

Einar: "Folk frå landsbygda ... bringer med seg småborgarleg ideologi inn i NKS (og) er ofte berarar av småborgarleg nasjonalisme." Kva er nå dette? Er alle frå landsbygda småborgarar? Finst det ikkje både små- og srorborgarar i byane? Har ikkje og studentar frå arbeidarklassen som har vore mlarar i 5 år småborgarlege idear? Er du usamd i at folk frå landsbygda blir undertrykte i organisasjonen og at det trengst tiltak mot dette?

Ang. nye folk. Utgangspunktet mitt er at nye folk har mykje å bidra med, særleg om NKS skal ha appell til unge studentar idag. Derfor må organisasjonen sleppa dei nye meir til med idear og synspunkt, la dei forma NKS i større grad.

TIL KONKLUSJON:

Einars pkt. a - f er eg heilt samd i med eit par merknader: Teorien må stadig utviklast gjennom kritikk og gjennom å studera nye spørsmål. Dessutan er det litt rart å kalla amatørisme/spontanisme for "ideologiar", men OK. Usemja mellom oss ligg andre stader enn her. Å tru at NKS sine problem idag kan løysast ved kamp mot liberalismen og "alle må gjera meir" er eit farleg blindspor. Eg meiner hovudsaken nå er å utvikla teoretisk, politisk og ideologisk kamp i og rundt NKS, å setja politikken i høgsetet. Me må bli meir intellektuelle, sml. mitt pkt.1 i sist 4.mai. Samstundes må me halda fast ved IK-arbeidet, og jobbinga på allmøter og i interseorganisasjon-ane, me må styrka gjennomslagskrafta vår her ved å utvikla dei politiske analysene.

Bønne

SPØRSMÅL OM DEMOKRATISK SENTRALISME

Gaute turnerer "kommunistiske begrep og floskler" på en lærd måte i sitt innlegg om demokratisk sentralisme. Men hva sier han egentlig, hvilke begrunnelser har han, og hvor er empirien/de konkrete eksemplene?

Gautes innlegg er en effektiv stopper for en konstruktiv debatt om sentrale spørsmål i organisasjonen og et kroneeksempel på hvordan den "kommunistiske terminologien" hindrer innsikt.

Derfor noen spørsmål til Gaute for å skjønne hva han egentlig mener;

- Hva er eksempel på det du kaller "ei anti-organisasjonslinje, som går ut på oppotrunisme og nedtoning av de kommunistiske organisasjons-prinsippene"?
- "Det kan ikke lenger eksistere en situasjon hvor folk kan gjøre som de vil uavhengig av vedtak, hvor det ikke kreves arbeidspunkt i en grunnorganisasjon, hvor det ikke praktiseres en seriøs sikkerhetspolitikk". Eksempler..?
- "Hva er anti-ledelseslinjer av høyre-karakter"?

NOEN PROBLEM I PRAKTISERINGA AV DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN!

1. Ett par eksempler.

Behandlinga av DNS i Oslo uttrykker en byråkratisk sentralistisk stil i ledelsen fram mot styrevalget høsten -85, våren-86. Sentralstyret kom med direktiv om å stille/ikke stille sjøl om det var muligheter for en demokratisk og omfattende behandling av spørsmålet. Ikke minst på en mer grunnleggende måte en spørsmålet om å stille til valg eller ikke.

Jenteopprøret på sommerleiren møtte standpunkt som separatisme da de ønsket å danne egen gruppe i forhold til problema de opplevde. Gjennom egne grupper blei guttene og leirens kollektive ansvar borte ble det hevda. Istedet for å oppmuntre den løsninga som de undertrykte sjøl tok initiativ til.

2. Sterk ledelse og sentralisme

En sterk ledelse er ingen mot,- men hva er det?

NKS trenger en ledelse som kan mobilisere medlemmene på alle nivå til å dra i samme retning,- altså i forhold til hovedoppgavene.

ok { En ledelse som gjennom dristige debatter og innsikt i den norske kapitalismen klarer å plassere IK i en større sammenheng og skjerpe NKS sin systemkritikk.

ok { En ledelse som kan stimulere til friske ideologiske debatter i tilknytning til fagkritikk, sentrale debatter i Studenter-samfundene og der de måtte føres.

ok { En ledelse som ser manglende oppslutning om de politiske linjene som uttrykk for at argumentasjonen ikke er grundig nok,- og spar påmer kol.

ok { En ledelse som klarer å forene en marxistisk innsikt, på NKS og det norske samfunnet anno 1980-åra.

3. Sentralisme og moralisme

NKS slåss i motvind. En naturlig reaksjon er å rope på sentralisme i betydninga; stram grepet, mer direktiv, mer arbeidsplikt og studieplikt

Mitt inntrykk er at NKSere stort sett er bra aktive og nedlegger et stort arbeid for forbundet og ellers i politisk kamp.

Problemet med å dyrke selvoppoffrelse er mange.

En sak er at mange kamerater har gått tomme og forlatt forbundet.

Men det er også sånn at en slik stil avler det jeg vil kalle politisk moralisme. Det viktigste blir ikke en politisk og ideologisk debatt - men en ledelse som monopoliserer og blir moralistiske i stedet for mobilisering av medlemmene.

SNORRE

TIL DEBATTEN OM DE KOMMUNISTISKE ORGANISASJONSPRINSIPPENE —
OM **STOLE** LEMMER OG HØYRE-STANDPUNKT I NKS.

Innledningsvis er det all grunn til å takke "Snorre", og delvis også "Lønni" for at de stikker hodet fram, og dermed anskueliggjør noe av det mitt forrige innlegg i 4. Mai gikk ut på; nemlig det som står i organisasjonen av liberalisme, anti-ledelseslinjer og opportunisme på organisasjons-spørsmålet.

For at jeg skal være mer presis når det gjelder å trekke fram de viktigste hindrene for framgang for NKS enn hva Snorre presterer, så skal jeg først og fremst svare på spørsmålene hans i dette innlegget. Dessuten så er illovetlig jeg opptatt av å finne løsninger på problema, og skissere metoder for det. Det er langt viktigere enn bare å "forholde seg til" diskusjonene på abstrakt vis, uten å komme med egne klare meldinger.

Snorre tar sjøl opp styrevalget i DNS/Oslo vår-86. Det er et utmerket utgangspunkt for å svare på spørsmålet om medlemmer som kan følge sitt eget "lyst-prinsipp" i arbeidet, på tvers av hva organisasjonen etter lang og bred og demokratisk behandling, og da med aktiv støtte fra flertallet av medlemmene, har vedtatt å gå inn for. - En del forhold på f.eks. Snorres eget fakultet skulle vel også godt kunne fungere som eksempler her, på problemer i organisasjon og sikkerhet. Snorre kjenner sikkert til det, og det skulle vel ikke akkurat være et forum for videre konkretisering av dette her.

Så til spørsmålet om styrking av de kommunistiske organisasjonsprinsipper i NKS, - den demokratiske sentralismen og behovet for sterkere ledelse på alle nivå i Forbundet. - Jeg er helt enig med Snorre i at det er ledelsens oppgave å mobilisere medlemmene politisk, og lede an i å reise de ideologiske kampen. Dette er helt opplagte oppgaver for en hver ledelse. Problemet i NKS nå er nettopp at de ulike ledelsene i organisasjonen ikke maktet dette. - En styrking av ledelsene på alle nivå i Forbundet vil nå måtte bety dette, og sette dem i stand til å utføre denne oppgave på en bedre måte. Men i tillegg må det bety en styrking av dem som kommunistisk ledelse, og styrking av sentralismen i org.; fordi ^{medlemmene her} hindrer effektivitet og framgang, og nå bidrar til å svekke demokratiet. - Uten at dette skjer vil heller ikke den ideologiske kampen kunne gjenreises som metode, og å styrke enkeltmedlemmer eller Forbundet som helhet. Uten at dette vilkåret blir oppfylt, vil ingen reell ledelse av organisasjonen være mulig. For å anskueliggjøre dette forholdets to sider, kan det være nyttig å sitere Lenin: "Vi brukte tvang riktig og med framgang, når vi maktet først å basere den på overbevisningens grunn." (Dette når han reagerte på kommunismens politikk i arbeidernes organisasjoner.

Er det da sånn som Snorre hevder, at det er "moralisme", eller alskens støle lemmer og tanker som Bønne er opptatt av, som er hovedproblemet? Svaret er nei! - Dette er ikke annet enn underordna problem på individ-plan, som kun kan fungere som forklaringsmodell for de som måtte være trøtte av den politiske kampen. Det fordi at en slik konklusjon hindrer en diskusjon om de virkelige problemene av politisk karakter, og hva som må gjøres for å løse dem.

Faktum er at NKS har mange aktive, dyktige og oppofrende medlemmer. Det er altså ikke problemet; men problemet er at alt det arbeidet som vi NKS'ere gjør på alle mulige områder, ikke gir uttelling i forhold til arbeidsmengden, da ledelsene på alle nivå ikke makter å få brakt politikken vår ut i tilsvarende grad. Samtidig er det sånn at det råder liberalisme og en "la det skure" holdning hos enkelte medlemmer av organisasjonen. Dette kommer klartest til uttrykk som motstand mot praktisering av den demokratiske sentralismen. ^{ikke} Ledelsens oppgave å lede an i den ideologiske kampen ved egne politiske utspill, motstand mot direktiv-retten, motstand mot at politiske avgjørelser av betydning for hele organisasjonen skal taes etter demokratiske diskusjoner blant alle.) Videre kommer dette fram som ei "omvurdering" av sentrale deler av den marxistisk-leninistiske teorien (at arbeiderklassen skal dele makta med andre klasser under sosialismen, nedtoning av Partiets ledende rolle under proletariatets diktatur, og nedvurdering av og et ahistorisk syn på de kommunistiske klassikerne og den kommunistiske bevegelsens historie.) Dette blir da videre påstått å være "nytenkning", som da umiddelbart blir satt opp som bedre enn "gammel tenkning" (?) - Problemet med det meste av den såkalte nytenkninga på den marxistiske teoriens område, er at det absolutt meste er minst like gammelt tankegods som det som det ønsker å polemisere mot. Nye tanker må på samme måte som gamle tanker vurderes ut fra deres konkrete innhold, og ikke slik at alt "gammelt piss på nye flasker" umiddelbart skal bli tatt for god fisk!

Det er de overfor nevnte politiske revideringer og motstanden mot praktiseringa av den demokratiske sentralismen som representerer anti-ledelses og anti-organisasjons linjer i organisasjonen. Det er disse politiske linjene av høyre-karakter, sammen med for få medlemmer og et alt for svakt grep om marxismen-leninismen, som er de viktigste problemene for NKS idag. De politiske høyre-feila forsterker de organisatoriske og skoleringsmessige problemene hele tida, og hindrer framgang og bygging av organisasjonen.

Gaute.

Sosiologilaget ved Blindern, 2010.

1. Beretninga analyserer ikke motsetningene innad i NKS på ideologiske spørsmål og motsetningene er mellom teori og praksis. Heller ikke reiser den en drøfting av hvilke ideologiske spørsmål det er viktigst å reise en kamp om innad.

2. Ideologisk kamp tilknyttet hovedoppgava interessekamp, er et viktig avsnitt der vi i alt for stor grad har vært vann- og vedbærere for Sos.front. Utfordringa som ligger i en ekstern NKS profil gjennom propaganda og ideologisk motgift om samfunnets omstilling og den norske kapitalismen, er en svaknet i så måte.

En kilde av ber.

OK

3. Som kommunistiske studenter forvalter vi ideologi i form av faget vårt. Faget må brukes politisk. NKS må arbeide for at medlemmene sine faglige ressurser blir brukt i den ideologiske/politiske kampen. Hovedfagsstudentene sitt arbeid utgjør en stor ressurs, som kan brukes til å skaffe kunnskap på viktige områder.

OK

5. Iran/Irak har vært et omstridt spørsmål blant enkeltmedlemmer i NKS. Ut fra det, er det svært beklagelig at heller ikke denne debatten har blitt reist breitt i organisasjonen. Dette kommer ikke fram i beretninga. I stedet oppsummerer beretninga at storparten av NKS nå synes konsolidert på ett standpunkt. En lettvinnt oppsummering, som må hvile på svært tynt grunnlag. I tillegg til å reise saksdebatter, må vi i tida framover drøfte hvorvidt organisasjonen skal/bør ta prinsippielt standpunkt i et hvert sentralt spørsmål, f.eks. Iran/Irak og Kina.

innbald

4. Beretninga nevner ikke viktigheten av fagpolitisk kamp. Om vi ikke tar utgangspunkt i studentenes umiddelbare erfaringsområder, dvs. i kritikken av den enkelte vitenskap i dens borgerlige form, vil ideologisk kamp bli vanskeligere.

6. AKS burde som et levende og aktivt STUDENTforbund ligge i forkant på ideologiske trender som f.eks. postmodernisme og new age. Dette burde ligge i magen på et kommunistisk studentforbund. Vi mener den manglende interessen for det norske samfunnet i dag også uttrykkes ved sommerleiren, der mekaniske historiske overføringer fra Sovjet og Kina, danner rammen og grunnlaget for en debatt om sosialisme i Norge i framtida.

uløste problemer ??

VEDTAK TIL BERETNINGA, KONKLUSJON/HOVEDTREKK.

Toårmeldinga har ingen entydig konklusjon eller oppsummering. Dette gjør det vanskelig både å få tak i hva sentralstyret mener er hovedtendensen i utviklinga i NKS og hva som bør bli retninga for det videre arbeidet, og si seg enig eller uenig i en slik oppsummering. Kort sagt er det dårlig grunnlag for en fruktbar debatt.

Muligens kan en konklusjon oppfattes slik:

Revolusjon og sosialisme preger i alt for liten grad det daglige arbeidet vårt. For å endre på det, blir det viktigste å styrke og utvikle sentralismen i arbeidet.

Etter vår mening illustrerer avslutningskapittelet sjøl på en glimrende måte et av hovedproblemene

i NKS i dag. Problemet med ikke å stikke fingeren i jorda, ikke ta utgangspunkt i de faktiske forhold og prøve seg på en konkret analyse av situasjonen i og utafor NKS. I stedet tyr man til en virkelighetsfjern, allmenn ("kommunistisk") språkbruk som stenger for innsikt og mening.

(Det er et problem at kritikken av dette nødvendigvis også blir allmenn i formen).

Beretninga stiller generelle krav om å stramme opp organisasjonen og medlemmene. Det viktigste framover blir å styrke sentralismen, heter det seg.

For oss blir dette temmelig absurd. Et stort problem for NKS som organisasjon er den byråkratiske sentralismen som preger ledelsens arbeidsmetode. Siste periode har ikke vært noe unntak i så måte, tvert imot. En ledelse som opererer fjerna fra medlemmene, ikke er i takt med dem, vil monopolisere arbeidet, oppfatte medlemsmassen som "treg" og utvikle et bürgerlig syn på medlemmene. (Vi er framskredne, medlemmene er tilbakestående. Vi kan ikke se i beretninga at sentralstyret griner dette problemet. I stedet roper de om mer sentralisme, noe som antakelig bare vil forsterke vanskelighetene dersom det blir gjennomført.

VECTAK TIL BERETNINGA, KONKLUSJON/HØVEDTREKK.

Toarsmeldinga har ingen entydig konklusjon eller oppsummering. Dette gjør det vanskelig både å få tak i hva sentralstyret mener er hovedtendensen i utviklinga i NKS og hva som bør bli retninga for det videre arbeidet, og si seg enig eller uenig i en slik oppsummering. Kort sagt er det dårlig grunnlag for en fruktbar debatt.

Muligens kan en konklusjon oppfattes slik:

Revolusjon og sosialisme preger i alt for liten grad det daglige arbeidet vårt. For å endre på det, blir det viktigste å styrke og utvikle sentralismen i arbeidet.

Etter vår mening illustrerer avslutningskapittelet sjøl på en glimrende måte et av hovedproblemene

i NKS i dag. Problemet med ikke å stikke fingeren i jorda, ikke ta utgangspunkt i de faktiske forhold og prøve seg på en konkret analyse av situasjonen i og utafor NKS. I stedet tyr man til en virkelighetsfjern, allmenn ("kommunistisk") språkbruk som stenger for innsikt og mening.

(Det er et problem at kritikken av dette nødvendigvis også blir allmenn i formen).

Beretninga stiller generelle krav om å stramme opp organisasjonen og medlemmene. Det viktigste framover blir å styrke sentralismen, heter det seg.

For oss blir dette temmelig absurd. Et stort problem for NKS som organisasjon er den byråkratiske sentralismen som preger ledelsens arbeidsmetode. Siste periode har ikke vært noe unntak i så måte, tvert imot. En ledelse som opererer fjerna fra medlemmene, ikke er i takt med dem, vil monopolisere arbeidet, oppfatte medlemsmassen som "treg" og utvikle et borgerlig syn på medlemmene. (Vi er framskredne, medlemmene er tilbakestående) Vi kan ikke se i beretninga at sentralstyret griper dette problemet. I stedet roper de om mer sentralisme, noe som antakelig bare vil forsterke vanskelighetene dersom det blir gjennomført.

VEDTAK TIL BERETNINGA GENERELT.

Sosiologilaget vil peke på to grunnleggende problemer ved beretninga generelt.

1. En beretning er ei toarsmelding der sentralstyret oppsummerer arbeidet til organisasjonen i perioden. Dette krever mer enn en deskriptiv gjennomgang av de ulike delene av arbeidet, slik det for det meste blir gjort i denne meldinga.

Det krever at en i større grad tar standpunkt til sider ved arbeidet, vurderer det, går igjennom endringer og eventuelle korrigeringer fra sentralstyret osv. Kort sagt forholder seg analytisk til arbeidet som har blitt utført.

Uten slike standpunkt fra sentralstyrets side, blir det vanskelig å føre en reell og konkret debatt om beretninga. Debatten får et ullent innhold, og retninga blir uklar.

2. Det andre hovedproblemet uttrykkes klarest i siste del av beretninga, der en gir en oppvisning i kvasianalyser og "kommunistisk" retorikk ingen blir særlig klokere av.

Et eksempel for å konkretisere:
pkt. 7.7. Sikkerhetspolitikk.

"I store delar av organisasjonen har sikkerhetspolitikken vore dårleg. Utgliding på dette området kan synast som eit organisatorisk problem, mens det i realiteten er snakk om djupe politiske årsaker som ligg til grunn for ei slik utvikling. Den ideologiske årsaka til denne forma for degenerering er at me i den norske ml-rørsla i mykje mindre grad enn tidlegare ser på oss sjøl som eit trugsmål mot borgarskapet og staten deira."

I beste fall er dette pompøst uttrykt tøv.

eller usamd?

Sentralstyret mener kanskje ikke at 70-års "SIPO bak hver busk" er riktig sikkerhetspolitisk standard. Men hvordan kan man vite det? Hvilken standard mener sentralstyret det er rett å legge seg på, konkret? Hvilken "utglidning" er det snakk om? Og dette med "degenerering":

Mener sentralstyret virkelig at lille, legale NKS er noen stor trussel mot borgerskapet i det foreløpig fredelige Norge? Eventuelt at vi kan være det, dersom vi får en bedre sikkerhetspolitikk? Er oppfordringa at vi skal begynne å se på oss sjøl som store og farlige? Iså fall et reint idealistisk standpunkt. Altså: beretninga må ta utgangspunkt i virkelighetens verden, analysere tilstanden (konkret!), peke på feil og angi veier ut.

DEMOKRATISK SENTRALISME

Demokratisk sentralisme er ein modell, som skisserar ein metode for å bygge og drive ein slagkraftig organisasjon. Ein modell er oversiktleg og logisk. Er røyndommen slik? Vi marksistar har ei materialistisk og logisk forklaring på kvifor verda vi lever i ser ut slik den gjer, men den er ikkje oversiktleg, men svært komplisert og samansatt. Når vi skal praktisere demokratisk sentralisme må vi ta omsyn til dette. Kommunistar, uansett om dei har røtter i arbeiderklassa, borgarskapet, småborgarskapet eller er jenter lever i eit kapitalistisk samfunn. På godt og vondt er vi eit produkt av det vi kjempar i mot. Det utgangspunktet må vi ha når vi skal diskutere kvifor den demokratiske sentralismen ikkje fungerer i NKS.

Gaute seier i siste 4. mai at demokratisk sentralisme kan samanfattast i Mao og KKP sine 4 hovedkriteriar for partidisciplin. jmf. siste 4. mai. Desse fire punkta er etter vår meining ikkje lik demokratisk sentralisme, med det er den viktigaste delen av sentralismen. Det som står i dei 4 hovedpunkta er kordan linjene utad skal avgjerast, for å vere ein einskapleg organisasjon. Kva må vere kriteriane innad i organisasjonen for at linjene skal vere demokratiske? Det er nettopp diskusjonane og ei demokratisk avgjerd. Leiinga i NKS må stimulere til diskusjonar omkring planar, direktiv og ulike linjer som står i organisasjonen. Det held tydelegvis ikkje å sende dei ut og be folk å diskutere dei. Leiinga må vite kva som rører seg blandt medlemmane, oppsummere og stille opp motseiingar. Vidare få desse ut til diskusjon. (Dette skulle vere i tråd med Mao sin artikkel om metodar for leiing.).

Det viser seg no at beretningsdebatten har skapa store og gode diskusjonar i NKS. Vi ser det som eit resultat av at vi no ser klart to linjer i diskusjonen; Meir sentralisme og det som Gaute kallar anti-organisasjonslinje, men som vi ser som ei linje for å utvikle demokratiet. Diskusjonane på sommarleiren, og kanskje mest jente opprøret har laga ein grobott for desse diskusjonane.

Vi har sagt at vi er eit produkt av det samfunnet vi kjempar mot. Kva har det å sei for demokratiet i NKS?. Vi ser det som viktig å legge vekt på jentene sin situasjon, fordi vi ser at det er eit lågt nivå på kvinnekampen og forståinga for undertrykkinga blandt mange i NKS.

Som kjendt blir jenter og gutar oppseda ulikt i det kapitalistiske samfunnet. Dette kan kort samanfattast i fylgjande punkter:

- Jenter blir tidleg lært opp til og ta ansvar for mellommenskelege forhold. Gutane til å utvikle ei hard "sakeleg" rolle m.h.t leik med klare reglar (fotball o.a.)
- Jenter får i barnehage og spørsmål med ja og nei svar. Gutane utredningsspørsmål.
- På skulen får gutane meir merksemd enn jentene.

Trekk ein dette vidare ligg forutsetningane hos gutar lett tilgjenge for å fortsatt kunne utvikle seg fagleg og politisk. -vandt til å kunne "snakke utredning" -vandt til å fylgje oppsette reglar og vandt til å få merksemd på det han seier. Jentene skal vere til for å "få gutane fram" og dei skal drive den "gratisdelen" av reproduksjonen.. Det vere seg psykolog for mannen slik at han greier jobben. Lage maten, vaske kleda, skaffe samfunnet nye arbeidadarar og ta seg av dei som ikkje lenger er produktive m.m. NKS sin struktur og metode er danna på menns oppseding og primissar, derfor greier menn fortare å tilpasse seg denne. Enkelte jenter klarer å hevde sitt syn i NKS, det er bra. Storparten av jenter klarer ikkje det. Når kvinner oppdagar undertrykkinga gjer vi opprør. "Dei tause vitner" på sammarleiren fann seg ikkje i at deira meiningar IKKJE skulle komme fram, derfor bestemte dei seg for eit opprør. Dei forlanga dermed at ein skulle skape eit demokrati som passa for jenter, i dette tilfelle eiga jentegruppe. Alle har oppsummert at dette førde fram. Er dette i strid med den demokratiske sentralismen? Vi meiner nei, fordi demokrati er ein svært viktig del av denne organisasjonsmodellen, og denne blei dermed i vareteke. Ei anna sak er at spørsmålet om at dei skulle danne eiga gruppe blei teke opp i blanda plenum. Dette meiner vi var feil. Det er kvinner sjølv som må avgjere korleis ein skal løyse problema med at demokratiet slik det blir praktisert i NKS ikkje fungerer for jenter.

Adrian seier i siste 4. mai s. 11 at kvinnekampen ikkje må setjast bort til kvinnegrupper, men at heile organisasjonen må drive den framover. Dette siste er vi samde om, men- det er jentene som må lede kampen. Særtiltak for jenter er heilt naudsynt- kvinnegrupper er eit slikt tiltak. Det går ikkje fram av innlegget om Adrian går inn for eigne jentegrupper. Derfor spør vi om Adrian støttar danning av slike.

I forslag til strategisk plan står det at jentegruppene skal lage jentekrav til interessekampen. Det er vi eininge i, men vi meiner at ein svært viktig del av jentegrupper sitt arbeid skal vere bevisstgjerig på kvinneundertrykkinga. Det er når ein er bevisst undertrykkinga ein gjer opprør. (Er ikkje ein viktig av AKP sitt arbeid å bevisstgjere arbeidarklassa på undertrykkinga for å gjere dei kampdyktige og for eit sosialistisk samfunn?????) Vi kjem derfor til å fremme vedtaksforslag på dette til Landsmøtet.

Florence og Synnøve.

ANTI ORGANISASJONS/ANTILEDELSES LINJE AV HØGREKARAKTER!?

Kva i all verda er det for noko Gaute? Anti og høgrefolk er jo negativt lada begrep i seg sjølv så av den grunn kan eg forstå at dette er noko du vil avvise. Ingrid og May seier at feila i NKS er av høgrekarakter, det høyrast unektelig ikkje så bra ut det heller. Men kva betyr dette? Eg klarar ikkje å sjå at desse utsegnane i siste 4. mai er begrunna eller konkretiserte på noko vis. Eg blir freista til å sei som Jorun Gudbrandsen -viss folk som har artiumskulen ikkje klarar å sei ting slik at folk sjonar det, har dei som regel ikkje skjønna noko sjølv. Eg må sei at ved å lese innlegga til Gaute, May og Ingrid, får eg ein stygg misstanke om at her er det nokon som har pugga ein del begrep utan å ha ei analyserande, kritisk haldning, og utan sjølv prøve å komme til bunns i problema til NKS.

Kvifor blir ikkje vedtak satt ut i livet? Gaute meiner det er på grunn av borgarlege element og høgrevikarar på grunnplanet, og ein ledelse som ikkje piskar hardt nok. Det er skremmande at nokon kan hevde slike meiningar utan å konkretisere og begrunne. Når vedtak ikkje blir fulgt stillar eg meg spørsmålet er NKS demokratisk? Eg skal peike på ein del ting som eg håper kan føre til vidare diskusjon i 4. Mai.

Språk er makt.

Korleis er språket til leiande NKS-arar. Er det slik at ein kan få inntrykk av ved å lese 4. mai -døgmattisk, retorisk og spekk med sitatar? I så fall er det undertrykkande og ekskluderande. Det er ikkje lett for ein ny medlem å kaste seg inn i diskusjonar med folk som har ein slik diskusjonsstil. Slik kan språket og stilen til leiande NKS-arar føre til at tilsynelatande demokratisk fatta vedtak ikkje blir sett ut i livet.

Jenter i NKS er undertrykte.*

Jenter kan ikkje melde seg ut av verda når dei meldar seg inn i NKS, og er derfor undertrykte. Mannlege kommunistar kan heller ikkje melde seg ut av verda. Det må bety at dei også fungerer undertrykte i høve til jenter. Eg må då stille spørsmålet om det er mogeleg å fatte demokratiske vedtak viss det ikkje blir sett i verk spesielle tiltak for jenter.

Eg meiner at sentalismen ikkje er noko problem viss vi har eit reelt demokrati. Det blir sjølv sagt eit problem viss det er "udugelege" folk på toppen, men då må vi gjere noko med det og ikkje prøve å løse problemet med meir pisking og fleire direktiv.

Malgunn

*hå det gjeld avsnittet "språk er makt" same
som underen Margunn snorre litt unlegg, så
fråme den delen lyder for å seie det å skrive?*

Landsmøte-tid avføder jakta på de grunnleggende problemene og trøbbelet i NKS. Her et tilsvaret til en tendens som etter min mening trekker i feil retning. Det gir en konsekvens som hindrer NKS å bli virkelig intellektuelle og søkende på framtidens gåter,- og ut av stand til å gi svar i pakt med tida.

SIER NOEN DETTE?

Polemikken min retter seg mot trenden jeg vil kalle:

MED PISK TILBAKE TIL 70-TALLET.

Dette kommer til uttrykk på forskjellige måter - som jeg skal komme tilbake til.

Kort skissert oppfatter jeg det som om enkelte lager et enkelt regnestykket. Utgangspunktet er positive sider ved 70-tallets NKS. Forskjellen mellom dette og dagens = avvik, revisjonistiske tendenser og det som verre er.

Med andre ord:

- På 70-tallet var vi fler
- Vi var bedre skolert
- Vi var mer aktive - fikk utrettet mer.

ALTSÅ:

- Vi må verve
- Vi må studere
- Vi må stramme inn på disiplin og sentralisme.

Slike regnestykker kan gjøres med bind for øya og blinde for utviklingen i den virkelige verden.

Her kommer noen innlegg som jeg mener omfatter denne tendensen;

a) To-årsmedlinga om sikkerhet. (

"Den ideologiske årsaken til denne forma for degenerering (dårlig sikkerhetspolitikk, min anm.) er at me i den norske m-l rørsle i mykje mindre grad enn tidlegare ser på sjøl som trugsmål mot borgarskapet og staten deira".

b) Gaute om demokratisk sentralisme (siste 4.mai)

" Den mest sentrale ved den politiske linjekampen som nå må reises i NKS, må være å bruke denne kampen for å styrke den demokratiske sentralismens plass i forbundet, og med den som middel avviser de anti-organisasjons/ledelseslinjene av høyre-karakter som nå står i organisasjonen". (puh..)

Det er vanskelig å skjønne Gaute blant alle begrepene,- men med en smule velvilje oppfatter jeg Gaute

ske om å stramme grepet, jobbe

harderer

c) Kritikk av 2-årsmeldinga fra
Einar, Trondheim. pkt. 7.1.1

"Om vi vervar medlem er det knekk-
ande likegyldig kva det er knytta
til, så lenge dei er innfor-
stått med kva vi står for (VÆPNA
REVOLUSJON, MØTEPLIKT, ARBEIDSPLIKT,
TRYGGINGSPOLITIKKEN) osv, mih uth.)

"
Disse korte utdraga mener jeg
understreker min kritikk, og de
er utprega idealistiske. Noen
kommentarer;

. Utdraget om sikkerhetspolitikk
blir brukt som en diagnose for
at ml-bevegelsen ikke lenger er
evolusjonær,- eller i ferd med
i slik utvikling,- ikke noe mer.

etter den enkle sammenligninga som
er fram. Den er idealistisk
fordi det ikke stilles spørsmål
om sikkerhetspolitikken på 70-talle
er så fornuftig, og gir ingen
politisk vurdering av sikkerhets-
politikken i dag. *Ue Henry*

"Vi ser ikke på oss sjøl"? sies det
skal vi diskutere at vi må begynne
å se på oss sjøl som.....eller?

2. Gautes innlegg er kommentert
andre steder,- men dette represent-
erer også idealisme i den forstand
at den ikke analyserer årsaker
til påstandene, gir ikke noe
empirisk belegg.

irkeligheten blir underkastet
deene.

" I årevis trodde den intellektuelle
marxist at han tjente partiet, når
han undertrykte erfaringen, gikk
utenom ubehagelige detaljer,... og
især når han ga begivenhetene et
BEGREPSMESSIG UTTRYKK FØR HAN HADDE
UNDERSØKT DE." Sitat fra ei god
bok om marxisme.og ekstensialisme
av Sartre,- et bra tips til jule-
presang til Gaute.

3. Einars innlegg (uttdraget) kan
stå for seg sjøl,- min assosiasjon
er sangen; Myras slaver - for de som
kjenner den....

Er det væpna revolusjon, møtePLIKT,
arbeidsPLIKT osv som vi først og
fremst står for???

Er det dette og denne profilen som
skal verve medlemmer til NKS i 1986.
Er det ikke spennende debatter,
aktivisme, og et perspektiv ut over
kapitalismen som må være suge-
proppen nye medlemmer skal festes
ved?

Pisk meg , pisk meg...

SNORRE

hva mener snorre?

26
Jeg har lest innlegga til Gaute og Ingrid og May i siste nummer av 4 mai. Jeg skal ta utgangspunkt i innlegget til Gaute, men mener innlegga peker i samme retning.

Innlegget representerer et syn på medlemmene som viser dem lite tillit. Det settes fram en rekke påstander uten eksempler eller empiri, som jeg mener munner ut i rein idealisme. I tillegg er det en måte å se problemene eller hovedprobleme på i NKS som jeg tror vil føre til at vi mister m-l-m, ikke redder den som Gaute påstår.

Jeg skal utdype. Jeg sitter som leder i Oslo og har ganske god oversikt over hva som skjer rundt omkring og hvordan situasjonen er. Vi har hatt en landsmøte periode med store oppgaver og hvor det materielle grunnlaget for å løse dem har vært dårlig både relativt og absolutt. Dvs. medlemstallet har gått ned, det har vært et generasjonsskifte hvor mange har gått ut eller går ut i løpet av nærmeste framtid, flere nye ferske medlemmer og flere som i perioder jobber fulltid og ikke fysisk er tilstede på lærerstedet. Oppgavene denna høsten (for å bruke det eksemplet som er ferskest) har vært å gjennomføre diskusjoner om 2 års melding og strategisk plan, nominere en ny ledelse for forbundet og kadvurdere disse. Som ekstern hovedoppgave har vi hatt en statsbudsjettaksjon (SBA), som skulle gjennomføres på lik linje med Renteaksjonen (RAK) men med langt færre folk. I Oslo har vi hatt som målsetting å bygge opp en Rød Front (RF), fostre flere aktivister, drive valgkamp og stille til valg i studentersamfunnet (DNS). I tillegg oppgaver som Kksalg, kampanje med nye KK, støttearbeid for polarbeiderstreiken og Randi Husebø, stille til Studentting, utnytte sos.front sammenbrudd og ikke minst verve nye folk til forbund. Alt dette arbeidet vil jeg påstå har vært bra gjennomført. Laga har hatt grundige diskusjoner om 2 års melding og fatta vedtak. I Oslo har vi gjennomført en diskusjon om DNS og betydninga av ideologisk kamp og debatten har begynt å rulle i 4.mai. I RF har vi hatt et skygge DNS og strategi diskusjon og statsbudsjettaksjon og inntekstsavhengig tilbakebetaling har fått mye ekstern propaganda.

Gautes påstander er utglidning av organisasjonens normene, manglende oppfølging av planer og at vedtak ikke blir satt ut i livet. Hvem er det som ikke setter vedtak ut i livet? I Oslo er f.eks kadervurderinger og andre ting i f.b. med LM bevegelsen kommet inn før frister har gått ut. Til tross for at nominasjons kriterier

kom knappe 14. dager fristen for nominering gikk ut, og 2 års melding kom langt ut på høsten. Alle lag har hatt møter om ideologisk kamp og innlevert skriftelige oppsummeringer for fristen. Jeg mener det er manglende oppfølging av vedtak og planer først og fremst på den måten at ledelsen sjøl ikke setter sine egne vedtak ut i livet, ved å ikke sende ut 2 års melding, planer og nom. kriterier før den den fristen de sjøl har satt for tilbakemelding fra laga går ut.

Jeg mener ikke at alt er såre vel og at det ikke eksisterer feil av den typen Gaute ramser opp, f.eks. at sikkerhetspolitikken blir praktisert for sløvt og at dette er alvorlige feil vi må rette på. Men Gaute mener at ^{for}enhver som ser seg rundt med et nogenlunde klart blikk må det være helt klart at situasjonen ikke er slik den burde være. Men hva skal vi bruke som mål på hvordan situasjonen burde være ? Er ikke dette nettopp nivået på klassekampen og organisasjonens kvalitative og kvantitative styrke ? Jeg mener nivået på klassekampen ikke er så veldig høyt og at NKS ikke er så veldig sterkt. Vi har endel nye ferske folk som ^{jobber} med NKS og gjør en jævlig bra jobb, og vi har endel folk som er på vei ut og som har begrensa praksis utover lagsmøter. Å si at situasjonen ikke er slik den burde være blir tull, dette må analyseres konkret.

Så til hvordan vi skal se problemene i NKS. Jeg er enig i at det er mangler i oppfølginga av sikkerhetspolitikken, for mye bruk av telefon. Det eksisterer høyrefeil i organisasjonen. Noe annet ville være utenkelig under kapitalismen (sosialismen og for den sak skyld). Skal vi si nei til bruk av telefon er det det samme som å legge ned mye av NKS aktiviteter i dag. Vi er for svake til å tåle en slik belastning. Åltså blir det feil. Idealer må veies opp mot realiteter.

Hovedproblemet er at dette er en feil måte å se problemene på, og som gjør det umulig å sette opp hva som skal til for å løse dem for at vi skal få framgang i organisasjonen. Å si høyrefeil og antiorganisasjons linjer er ingen måte å stille problemene på. Hva er i så fall disse anti organisasjonslinjene uttrykk for ? Det kan være to ting. Noen har ei bevisst linje for å legge ned NKS eller medlemmene har et for lavt politisk nivå og mangler skolering. Jeg vil nok helle i retning av det siste. Men kan lavt politisk nivå hos medlemmene være problemet. Nei, problemet må være manglende tiltak og planer for å heve det politiske nivået

FORTSETTER S. 28

SPØRSMÅL OG KOMMENTAR TIL DIVERSE PUNKTER I 2-ÅRS MELDINGA.

Enkelte utvalgte sitater:

2.6. " For heile IK-arbeidet har debatten om strategisk plan stått sentralt. Her har det vore usemje om den lang-siktige satsinga på IK som viktigste eksterne oppgåve som planen legg opp til, men me har nådd større einskap etter kvart. Slik me ser det har det siste året klart synt det rette i å satse på IK

3.2.1. "I den grad det har vore debattar elles har det ofte vore overflatedebattar: "skal me stille/ ikkje stille i studentersamfundet," "skal me prioritera internasjonalt eller kvinnearbeid over IK " osv., utan at det (med få unntak) har vore særleg politisk grunngjeving.

7.3!..... Sjøl om det ikkje er semje i organisasjonen på at IK skal vera høgste prioriterte oppgåve eksternt, så har satsinga på IK og særleg arbeidet med renteaksjonen ført til at NKS er meir konsolidert på spørsmålet nå enn tidligere i perioden. "

7.4. Politisk praksis / massearbeid.

Hovudoppgåva vår i perioden: å byggja NKS har fått ei god ekstern profil etterkvart, gjennom prioriteringa av interessekampen. Tradisjonelt har politisk praksis vore ei sterk side hos oss, denne sida ved jobbinga vår har styrka seg i siste halvdel av perioden gjennom prioriteringa av IK.

Les disse sitatene fra 2-årsmeldinga grundig. Deretter tar dere "debatthefta til debatten kring strategisk plan" fram, og lesar gjennom forslag til vedtak fra ÅM i Trøndelag.

Er det noe som slår dere da ?

Det som har slått enkelte medlemmer i organisasjonen i Trøndelag er følgende: Tilhører vi samme organisasjon som det 2-årsmeldinga beskriver ?

I pkt.7.3. står det følgende:

...., så har satsinga på IK og særlig arbeidet med renteaksjonen ført til at NKS er meir konsolidert på spørmalet nå enn tidligare i perioden."

Hvem er mer konsolidert på IK ? Er det sentralstyremedlemmer fra Trøndelag ?

Er det kommet fram opplysninger som tilsier at NKS/Trøndelag er mer konsolidert på IK-jobbing nå enn tidligere ?

Såvidt oss bekjent er det RF som er den viktigst eksterne oppgaven i Trøndelag nå.

For oss som er mot IK som høgste prioriterte eksterne oppgave, synes vi disse sitatene vitner om ei manipulering av livets realiteter. Inntrykket vi sitter igjen med er at vi er ei ikke-eksisterende gruppe. I og med at alt arbeidet som NKS har nedlagt i denne perioden settes i sammenheng med IK-jobbing.

I pkt. 3.2.1. står følgende:

..." skal me prioritera internasjonalt eller kvinnearbeid over IK osb, utan at det (med få unntak) har vore særleg politisk grunnngjeving. "

Hva er det som blir godtatt som politisk grunnngjeving ?

Vedtak fra Ladelaget godtas det ?

Forslagene fra ÅM, godtas de ?

Hvis ikke disse godtas som politisk grunnngjeving, så burde de vise at det er stor uenighet (les: ikke konsolidert) i prioriteringa av IK.

I pkt. 7.2. står følgende:

....." Dette gjer og at demokratiet i organisasjonen ikkje blir reellt for alle. Det vil difor og verta viktig å gjera særegne tiltak for at alle medlemmane skal kunne delta i debatten og vera med for å leggja premissene.

Ja, så enig, så enig. Men man sitter igjen med følelsen av at det er enkelte som har lettere for å bli hørt enn andre i denne organisasjonen.

HVOR MANGE SETNINGER STÅR DET ON RF-ARBEIDET, LET OG FINN ?
SVAR ALTERNATIVER:

50 setninger

25 setninger

2 setninger

Premie: Et ypperlig tale/ debatt-kurs i Raud Front regi i
Trondheim.

KARI.

OM DEMOKRATI, AMATØRISME OG SENTRALISME.

Einar kritiserte i forrige 4. mai sentralstyret for amatørisme. Me skal ikkje gå i detalj på alle punktene hans, dei er redegjort for før.

Men innlegget hans peiker på ein viktig ting: ligg ikkje problemet vel så mykje hos leiinga som i andre delar av organisasjonen ? JO !!!

AV: AHA!

For svak leiing gir manglande demokrati.

- Pga. stadig utsetting blei toårs-meldinga omsider skrive ut av einskildkamerata kvar for seg, utan diskusjon i t.d. AU. Desse delane vart så sydde saman av eit sentralstyre som fekk sær s lita tid til både førebuing og handsaming. Dette førte til at mange pkt. blei vedtatt utan endringer pga. tidsmangel.

Heile lande

bevegelsen fekk på denne måten dårleg og udemokratisk begyn nel.
- Diskusjonen er nå i full gang - i fall i dei to største dist rikta. Hel og me skulle ønske at me hadde tid. Planen for diskusjon, spør o.l. kom ut jævlig seint. Ei rekke hadde allerede begynt debatten/hatt møte. Det kan resul tera i at dei t laga og distrikta diskuterer heilt forsl like ting, og at einskilde dist ennå ikkje er kome særleg i gang, dei venta. Betre grep frå sentralt i starten hadde i større grad sikr alle tok del i diskusjonen.

Nokon seier at problemet er at me ikkje er mobiliserte nok, og at "sentralistane" vil "tvinga, - dirigera og piska" folk til stadig å gjera meir, meir !!

Kva er egentleg mobilisering ? Slik me ser det er mobilisering diskusjon og kamp rundt politiske linjer, enten det gjeld Rød Front arbeidet, prioriteringa av kvinne kamp, KK-kampanjer osv.osb. Om det er i laget, DS eller sentralstyret gjer inga skilnad.

Eit problem er at desse diskusjonane i lita grad kjem ut.

Sentralstyret kan ha store diskusjonar som nedfeller seg i vedtak, men når dei er fatta er det av og til som om me gløymer at diskusjonen nettopp er begynt i resten av NKS. Det samme trur me og er tilfelle på andre plan. Her har sjølsagt dei som har gått i spissen for vedtaka, uansett orum dei er fatta i eit særskild ansvar for å fortsetta diskusjonen.

Det er og slik at det fins lag og distrikt og skoleslag som har spanande og viktige diskusjonar som resten av NKS hverken kjenner til, får ta del i, eller lære av.

Styrking av kontakten mellom dei ulike ledda må bli ein viktig oppgåve for nye Sentralstyre, men det er og fint om me alle tenker etter lagsmøte o.l at denne diskusjonen bør vidare - inn i 4. mai, opp på LK. Det skjer av og til, men det skjer nykje meir enn t.d.internpressa vår (og studentsida) får plukka opp...

Om nokon oppfattar det som at me trur leiinga er "dei einaste rettferdige i Sodoma",

51 som først og fremst er ute etter å kritisera medlemmane for ikkje å gjera nok eller setta våre vedtak ut i livet har me uttrykt oss uklart.

Manglande sentralt grep forplantar seg heile vegen og gjer det vanskelegare for lag og medlemmar å få ting ut i livet, eller heile NKS til å dra i lag. Planar må utsettast, møter avlysast, osv.

Planane og vedtaka våre bygger enten på vedtak og prioriteringar frå LM 85 eller diskusjonar i Sentralstyret. Dersom desse tinga kjem ut seint blir dei for det første bortkasta - laga har allerede satt igang med sine egne saker - prioriteringa som heile NKS har bestemt blir utan betydning - og tilbakemeldingar/protester har lita hensikt.

Toårsmeldinga nemner ikkje at Arbeidsutvalget har mangla kvinneansvarleg og studieansvarleg siste året. Det har opplagt gjort at me i mindre grad har fungert leiande på desse felta. Dyktige folk ellers har gjort at det er gjort mykje bra arbeid - einskilde stadar. Med slik mangel på folk som me har hatt i AU ser me ikkje andre oppgåver som kunne vore kutta til fordel for studie/kvinneansvarleg. (IK - Økonomi - PR ???) Men det hadde vore på sin plass å leggja dette fram i toårsmeldinga, og det tek me sjølkritikk på.

Kritikken av manglande sentralisme rammer sentralstyret sitt au meir enn resten av medlemmane - men det må ikkje forhindra oss i å reisa han. Eller å seia at alt skuldast leiinga, berre me hadde vore strammare ville problema vore løyste.

HOVEDOPPGAVA FOR NKS NÅ, ER Å UTFORME EN REVOLUSJONÆR STRATEGI FOR STUDENTENES KAMPER INN I 90-ÅRA!

HOVEDPROBLEMET I NKS IDAG, ER IDEALISME OG MANGEL PÅ KONKRETE OG REALISTISKE PLANER FOR ARBEIDET VÅRT.

I siste 4.mai er det flere innlegg som vil forsvare den demokratiske sentralismen i NKS gjennom å drive ideologisk kampanje for de kommunistiske organisasjonsprinsippene. Disse folkene tar feil. Skillet i debatten går ikke mellom ei anti-organisasjonslinje og ei organisasjonslinje (?), men mellom et idealistisk og et materialistisk syn på hvordan NKS skal løse oppgavene sine i tida framover. De som står for den idealistiske linja mener at hovedoppgava til NKS skal være å styrke den demokratiske sentralismen, de ser organisasjonsspørsmålet som det viktigste spørsmålet og problemet i NKS idag. De ønsker utvilsomt å styrke NKS, men som strategi for NKS i åra framover er det en nedleggingsstrategi de står for. Derfor må dette synet avvises for at vi skal komme framover i debatten fram mot Landsmøtet og framover i debatten om strategisk plan og framtida til NKS.

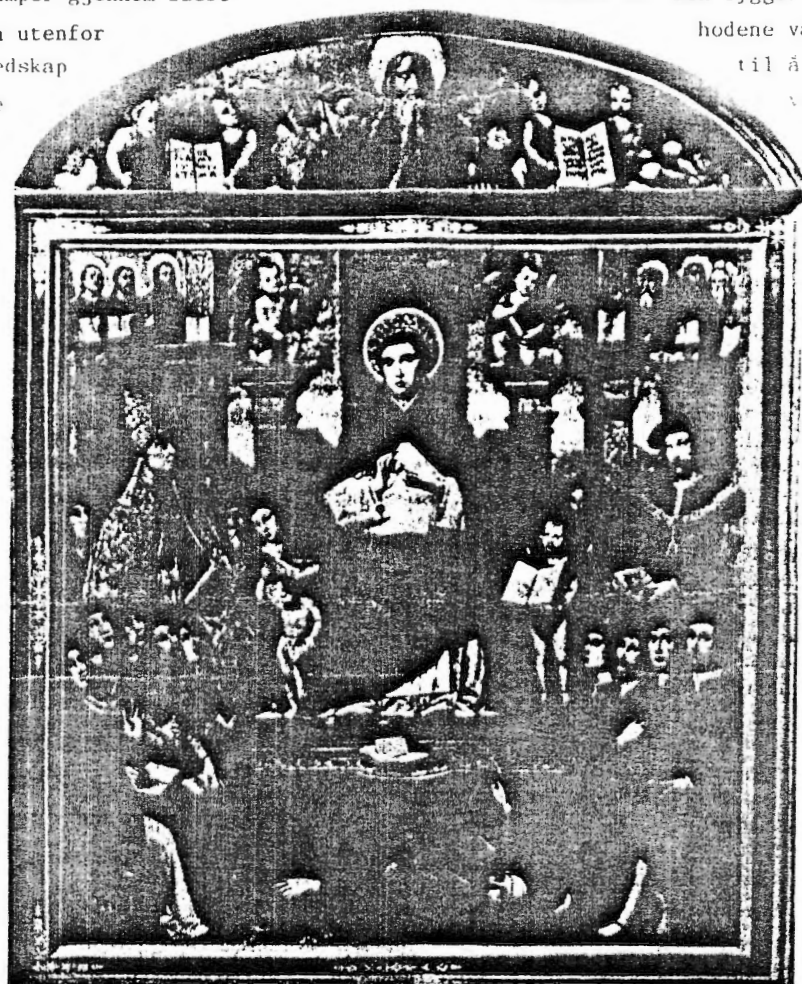
GAUTE har rendyrka dette standpunktet, han skriver "I NKS er det tilsynelatende stor grad av enighet på de fleste politiske spørsmål". Hvordan kan det være mulig når Trøndelag går mot den sentrale planen og prioriterer Raud Front over Interessesekampen? Dessuten er jeg uenig med Gaute. Dette er et premiss for moralisme, det er i utgangspunktet å fjerne grunnlaget for en diskusjon om de konkrete oppgavene til NKS, for det har visst ikke Gaute noen mening om. Sann er idealismen som Platon utarbeida 300 år før vår tidsregning også: Ideene er det eneste virkelige (her de kommunistiske organisasjonsprinsippene som alle pr. definisjon er enig i). Det svære arbeidet som medlemmene legger ned i organisasjonen er ikke verdt å diskutere (det eksisterer bare som flakkende gjenspeilinger av ideene og knapt nok det). Og den som ikke har forstått alt dette, har ingen rett til å være med å diskutere!

Det er moralisme å dosere prinsippene for den rene lære uten å legge fram standpunkter på NKS'praktiske politikk. Jeg trodde meninga med demokratisk sentralisme var å styrke enheten i organisasjonen og handlekraften i arbeidet vårt, ikke å hindre diskusjoner om arbeidet.

Idealismen til Gaute hindrer en sann diskusjon fordi den ikke gidder å se på studentenes situasjon idag og det praktiske arbeidet vårt i det hele tatt.

Idealismen til Gaute uttrykker tvertimot forakt for medlemmenes arbeid og derfor også for studentenes arbeid og for betydningen av alliansen med arbeiderklassen. Det er ikke intellektuelt i det hele tatt.

Det materialistiske standpunktet mener at verden eksisterer utenfor og uavhengig av tankene våre. Den marxistiske teorien bygger på arbeiderklassens erfaringer og kamper gjennom flere hundre år. Den bygger på virkelighetene våre, og er til å forandre virkeligheten.

DET NYE SENTRALSTYRET I NKS ?

Utviklingen i Kina er en stor utfordring for den marxistiske teorien. Men utviklingen i Kina er ikke hovedproblemet for NKS. Det er den historiske utviklingen og klassekampene i Kina som avgjør om Kina ender opp som et kapitalistisk eller sosialistisk land. Hovedproblemet for NKS er om organisasjonen i det hele tatt eksisterer om et par år. Det grunnlaget som NKS må bygge og styrke seg på finnes ikke i Kina, men rett utafor stuedøra her hjemme.

Hovedoppgava for NKS nå, er å utforme en revolusjonær strategi for studentenes kamper i åra framover. Vi må utarbeide konkrete og realistiske planer for arbeidet vårt. Derfor er arbeidet med å utforme en strategisk plan for NKS, og diskusjonene rundt planutkastet det viktigste som skjer i NKS for tida. En sånn plan må ta utgangspunkt i studentenes situasjon i dag, idet særegne ved studentene. Å prioritere diskusjonene rundt denne planen er den eneste måten å styrke den demokratiske sentralismen på.

Noen kommentarer til planen:

Den strategiske planen må være en plan for å bringe NKS og kampene til studentene opp på et kvalitativt høyere nivå enn i dag, det er den første fasen som er viktigst. Dette må innebære 1) At NKS har fått gjennomslag for IK-politikken sin slik at studentene er konsolidert på ei kamplinje. 2) At NKS er ideologisk ledende når det gjelder utviklinga av utdanningsvesenet i Norge og oppgavene til de intellektuelle. 3) At NKS har betydelig flere medlemmer enn i dag og et større omland av sympere i forskjellige fronter. 4) At jentene reelt har tatt ledelsen i NKS og kvinnepolitikken til NKS er på høyde med kvinnepolitikken til partiet.

Det innebærer bl.a. at prioriteringene innenfor Interessekampen har en klar kvinneinnretning.

Interessekampen: IK må være det prioriterte arbeidsområdet for NKS i åra framover. Det betyr at alle medlemmene må arbeide med IK på et eller annet nivå, og at vi prioriterer å utvikle politikk på dette området. Det er flere grunner til dette. I dag er både studiefinansiering og velferdsordninger hardt trua. Hvis renter i studietida og inntektsavhengig tilbakebetaling blir innført har lånekassa så å si opphørt å eksistere. Hvis staten i tillegg får fortsette med den langsomme, men jamne og planmessige nedbygginga av velferden, har studentene mista den viktige felles plattformen som disse sosale ordningene utgjør. Et strategisk nederlag som vil gjøre det vanskeligere å samle studentene og legge veien helt åpen for vidre nedskjæringer. Det er ingen tvil om hvem dette vil ramme: Jenter, ungdom fra arbeiderklassen og ungdom fra utkantstøka i Norge. Da vil "krav" om særstipendiering for hovedfagsstudenter være av liten interesse!

Studentene vil bli pent nødt til å slåss for interessene sine. NKS er den eneste organisasjonen som kan lede denne kampen.

Mer konkret til strategien for interessekampen: Hvis vi ønsker å oppnå noe i dette arbeidet, er det feil å ta utgangspunkt i at vi vil bygge en opposisjon i NSU. Da mister vi ^{både} ~~lett~~ målsettinga av syne, å konsolidere studentene på ei kamplinje mot staten, og måten vi må gå fram på for å få gjennomslag for politikken vår blant studentene.

For å konsolidere studentene på ei kamplinje, må vi bygge på breie allianser som mulig, dvs. mellom studentorganisasjonene, mellom studentene og elevene og mellom studentene og lærerne. Renteaksjonen og Statsbudsjettaksjonen viser at det går an. Det er nødvendig å ha i bakhodet at denne kampen gjelder alle studenter i hele landet. Vi må samarbeide med RU og partiet overalt hvor det er mulig. Uten at studentene allierer seg med den kampvillige delen i arbeiderklassen og spesielt lærere og sjukepleiere kan denne kampen ikke vinnes.

Den andre og like viktige forutsetningen for at NKS kan få gjennomslag for IK-politikken sin blant studentene, er at NKS som organisasjon prioriterer å innrette arbeidet sitt på flertallet av studentene nemlig jentene.

Før NKS har en klar jenteinnretning på IK-politikken har NKS heller ikke en brukbar IK-politikk. Vi er nødt til å ta opp virkeligheten til jenter under høyere utdanning for at politikken vår skal være troverdig og lett å forstå for folk. Videre: Før NKS har enklart jenteinnretning på IK-politikken, vil ikke NKS klare å samle hele organisasjonen om denne politikken. To eksempler: I Landslaget for Norges Sjukepleiestudenter har jenter i NKS klart å ta over ledelsen av LNS nettopp gjennom å prioritere jentesak på topp. Og de har klart å samle LNS på 15 en plattform som går mot omfordelingspolitikken og inntektsavhengig tilbakebetaling. For det andre: Jenter i NKS utvikler politikk på Jenters situasjon under utdanning idag, men utafor NKS! På AKP's kvinnekongress, Under sosialhøyskolelagene i Trondheim og i LNS. Det er jentene som utvikler IK-politikken i dag. NKS må skjerpe seg. Tendensene til gutteklubb i NKS er et hinder for den utviklinga som er helt nødvendig for NKS, for jenters muligheter til være ledende i NKS. Disse tendensene må diskrimineres og bekjempes gjennom at NKS fører en aktiv kvinnepolitikk.

NKS må jobbe med Raud Front, men dette arbeidet må være underordna IK-arbeidet. Bare gjennom IK-arbeidet kan NKS styrke seg slik at vi får krefter til å gjøre noe konstruktivt i Raud Front. Raud Front er nødvendig for at vi skal få fremma standpunktene våre til debatt i studentersamfundene og Fronten er nødvendig for å diskutere almenpolitikk, ta opp aktuelle saker og knytte uavhengige folk til NKS. Derfor må det settes av noen folk til å drive RF-arbeid som hovedoppgave. Men det må IKKE bindes opp så mye folk i RF-arbeid at IK-arbeidet blir vesentlig hemma.

Kalle

AV TIL... gjerse
30
NKS er en revolusjonær organisasjon som organiserer studenter. For å kunne finne ut av hva NKS bør være, og hvilke målsettinger/oppgaver NKS bør stille seg - blir det bl.a. viktig å vurdere/definere intellektuelles rolle og oppgaver. Intellektuelle produserer ideologi og teori. Samtidig studerer og leser de mye teori. Stadig søkende etter nye teorier/løsninger eller for å få bekreftelse på allerede inntatte standpunkt. Intellektuelle spiller en sentral rolle i å produsere ideologi/teorier og løsninger for borger-skapet i Norge. På samme måte må revolusjonære/progressive intellektuelle kunne spille en sentral rolle for opposisjonen i fagbevegelsen i Norge f.eks. Både ved å kunne stille kunnskap til rådighet for arbeider-klassen, som de siden kan bruke, men også ved å videreutvikle ideologi og teori om situasjonen i Norge idag og for et sosialistisk Norge. Samtidig er det klart at intellektuelle som ofte lever i ideenes og bøkens ver vil kunne innta mange forskjellige standpunkt. Derfor er det bl.a. viktig at det i et kommunistisk parti IKKE bare er de intellektuelles oppgave å utvikle politikken til partiet, men at dette er ALLES oppgave.

Opp imot dette vil jeg sette søkelyset på NKS idag.

1) Er det sann at NKS er sentrale produsenter av ideer og kunnskaper i ml-bevegelsen?

2) Er det sann at NKS står sentralt i å reise fagkritiske debatter blant studenter? Er det sann at NKS utvikler en politikk for utviklinga innenfor høyere utdanning og forskning

i Norge? Studerer utdanningens rolle i forhold til omstillingen i resten av samfunnet?

3) Er det sann at NKS står frem i diskusjonen om hva slags utdanningssystem vi ønsker oss under sosialismen?

På alle disse spørsmåla må jeg svare nei.

Konkret:

1) I de fleste debatter som gå i AKP er det svært ofte slik at NKS kun drister seg til å si n. om hva slags linjer som er feil og hvilke linjer som er riktig Eksempelvis: Det er feil at AKP ikke prioriterer debatten om Kir men det har vært gjort svært f. forsøk fra NKSere å dra i gang

en debatt i Kina, f.eks. i 4. eller i Klassekampen. Men vi s på sidelinja og sier "fy-fy de må diskutere".

2) I utdanningsprogrammet til er det to sider om framtida fo høyere utdanning. Dette er sv. lite konkret, og bare noen alm betraktninger.

Våre svar stort sett er at all møtenes betydning må prioriteres og at aksjoner er viktig. Dette er helt korrekt, men er det de eneste svare vi har å gi studer

3) Rød Ungdom har starta en deb om kunnskapsformidling under sosialismen. Hvor er NKS i det

debatten? Hvorfor var det ikke nettopp NKS som starta en slik debatt?

Utifra mine vurderinger svikter altså NKS på sentrale punkter utfra hva som burde være naturlig for revolusjonære studenter og som også burde være viktige målsettinger/oppgaver for oss.

Det blir derfor også logisk for meg at kan vi finne svarene på hvorfor dette skjer, vil vi også finne fram til det som er kjerna i problemene NKS strir med. Jeg kan ikke svare godt på hvorfor K NKS fungerer på den måten jeg har skissert, men jeg tror jeg ser noen årsaker:

1) Det finnes i NKS ganske godt be-
esta forakt for intellektuelle.
Jamfør sommerleirdebatten der intellektuelle ble pekt ut til en av hovedfarene ~~for~~ i et sosialistisk samfunn. En stor del av debatten på sommerleiren dreide seg om det var riktig/viktig at intellektuelle hadde x eller y dager i året med arbeidspåbud blant VIRKELIGE arbeidere. Utifra sånne tanker er det klart at det lett utvikles forakt for intellektuelle arbeid f.eks. Etter min mening er den viktigste debatten rundt intellektuelles rolle under sosialismen: Hvordan kan disse draes med i å utvikle det sosialistiske samfunn? Hvordan kan de intellektuelle spille en best mulig rolle til det beste for et sosialistisk Norge? Opp imot dette mener noen at det

er mye viktigere å diskutere hvordan de intellektuelle skal "jekkes ned" under sosialismen.

2) Det finnes i NKS ganske sterkt befasta ideer om hvilken litteratur som er den rette (jmf.

Einar/Bønnis diskusjon i 4. mai om de FEM STORE). Dette fører til lite dristighet i forhold til bruk av nyere litteratur/artikler.

Det er viktig med studier i vårt politiske grunnlag, men er det sånn at Mao er den eneste de siste 40-åra som har kommet med nye viktige bidrag til videre utvikling av dette grunnlaget?

Dette fører også til en "knebling" av NKS sine medlemmer i forhold til dristighet i å lansere nye teorier/ideer. Både når det gjelder metoder for arbeid i NKS/hva som er våre problemer i NKS/ og f.eks. synet på sosialismen i Norge.

Det er altså ikke slik at noen direkte stopper kjeften på andre, men at den tankebane og metoder for arbeid en blir fostra på i NKS, Er lite utviklende med tanke på de tinga jeg syns er viktig for et kommunistisk studentforbund.

skaff materiale

med brytning av arbeidsdelinga

Vel opp imot hva jeg synes hovedproblemene i NKS er er det noen som mener at liberalisme/høyreavvik og manglende sentralisme som er hovedproblemet.

Til dette har jeg følgende å si:

1) Ja det finnes problemer med sentralismen i NKS. Vi kan helt sikkert bli flinkere og jobbe mere. Sjølvom jeg mener at

hovedtendensen i NKS heller er at folk jobber seg ihjel enn at man jobber for lite. Men jeg tror absolutt vi kan bli mere "proffe" på endel områder.

Men dette er et helt underordna spørsmål sammenligna med de politiske problemer NKS står midt oppe i.

Vi er en liten bevegelse som kjemper med ryggen mot veggen

for å overleve når det gjelder antall medlemmer. Et stort flertall av NKS sine medlemmer er med i denne kampen.

Å stille hovedproblemet at dere står for høyreavvik og er liberalister - uavhengig av det kjempearbeidet som blir lagt ned i NKS - kan gjøre at vi ganske fort ikke har noen organisasjon å kjempe for lenger.

FORTS. FRA S. 26

hos medlemmene, at vi som org. er for lite innretta på å gjøre noe med de problemene vi står overfor.

For å kunne si noe om hva hovedproblemet eller hovedproblemene til NKS er må vi analysere den konkrete situasjonen. En slik analyse må bygge på kunnskaper om hva som faktisk er situasjonen, derfor er påstander om at situasjonen ikke er slik den burde være lite nyttige for å komme videre. Og det blir en rein idealistisk måte å vurdere situasjonen på. Hvis denne debatten skal bringe oss noe videre er vi nødt til å ta utgangspunkt i virkeligheten og vurdere de positive og negative utslagene av den politikken vi har stått for ut i fra det.

Lotte

JODA, DET FINST FOLK I TRØNDELAG -OG NOKRE AV DEI ER MED I RAUD FRONT

1. PLATTFORMA

Den plattform vi har no blei vedtatt hausten 1983, etter diskusjonar på allmøtet. Grunnlaget for denne plattform er at ho skal femne breitt. Hovudpunkta er : anti-imperialisme, støtte til arbeidarklassen, kvinnekamp, anti-kapitalisme. Dette er oppsummert i overskrifta : For eit sosialistisk Noreg.

Plattform seier ingenting om korleis sosialismen skal innførast (væpna revolusjon) eller sjå ut (proletariatets diktatur). Spørsmålet om væpna revolusjon blei tatt ut av plattform i 1983, men eg trur ikkje at dette ville vore naudsynt. Det viser seg at dei som vil vere med i RF faktisk er revolusjonære og dette spørsmålet har alltid danna vassskillet mellom RF og alle andre.

Elles er RF kjent for konsekvent støtte til frigjeringskrøslene som slåss mot imperialismen, full støtte til dei kampane arbeidarklassen fører i Noreg og internasjonalt og skarp kvinnekamp. (jfr. plattform)

Det er sjølvsagt uaktuelt for oss å tone ned nokre av desse områda.

Den plattform vi har no er altså ikkje ei paroleplattform. Dette i motsetnad til plattform frå 1979, som var ei rein paroleplattform. Plattform som blei vedtatt i 1981

var ein mellomting mellom ei analyse- og ei paroleplattform. Eg ser ingen føremonar med å ha ei rein paroleplattform.

2. KORLEIS RF SKAL JOBBE

Raud Front er ein fin måte å samle NK Sarar på. I RF kan vi reise ideologiske debattar og skolere oss.

Debattane i Samfundet gir oss høve til ekstern ideologisk kamp. Dette har det vist seg nyttig å drive gjennom RF. Ved at vi har RF kan vi òg gi eit tilbod til uavhengige om å delta i dette.

2a) ALLMØTET

Allmøtet blir vanlegvis arrangert annakvar fredag.

2b) FØREBUINGA AV LAURDAGSMØTA

Vanlegvis gjer vi det på den måten at vi plukkar ut dei møta vi er spesielt interessert i å delta på. Til desse møta sett vi av ein person som spesielt ansvarleg. Han/ho har ansvaret for at RF deltar i debatten på dette møtet. Vedkommande skal få med seg fleire i ei gruppe, gjerne med utgangspunkt frå allmøtet, som førebur innlegga kollektivt. Dette er sær viktig å understreke fordi det er eit ledd i fostringa. Nye folk må bli drege med i desse førebuingane.

Alle som kan tenke seg å delta i debatten pliktar å delta i arbeidet i denne gruppa. Dette er viktig for å motverke individualisme og sikre fostringa.

2c) TALE- OG DEBATTKURS

Sjø våren 1982 har vi jamnleg arrangert tale- og debattkurs. Desse kursa er viktige i fostringsarbeidet. Dei aller fleste av dei som tar ordet på Laurdagsmøta for RF har vore gjennom slike kurs.

Utan at vi arrangerer sånne kurs kan vi ikkje gjere oss håp om å få fram nye dyktige folk på talarstolen.

Især er dette viktig i arbeidet med å få fram jenter i Storsalen.

2d) STYREVAL

Om RF skal satse på å stille til val eller ikkje må avgjerast frå gong til gong. Viktige ting å tenke på før avgjerda blir tatt er :

- har vi nok folk i NKS som kan drive dette arbeidet
- er NKS som heilskap mobilisert til dette
- har vi nok uavhengige
- fungerer allmøta i RF

Det bør vere sann at RF kan eksistere utan at vi stiller til val. Når vi først stiller må svara på alle spørsmåla over vere JA og vi stiller for å vinne.

Sjølv sagt er valkmapen ein svært viktig del av arbeidet. Vi får ut masse politikk i den samanhengen, men vi må også sikre ei god mobilisering på

lærestadene.

2e) DUSKEVAL

Redaktøren i avisa Under Dusken blir valt i Samfundet. Dei seinare åra har vi ikkje stillt til dette valet. Vi stilte i 1980, 1981 og 1983, men tapte alle desse vala. Når vi ikkje stiller er dette først og framst eit spørsmål om kapasitet. Politisk sett meiner mange at Dusken er viktigare enn Styret.

2f) JOBBINGA I STYRET

Jobbinga i Styret er eit kompromiss mellom fleire krav :

- vi vil ha ein klar politisk profil - noko som skal gå fram av møtetema
- vi vil trekke flest muleg folk til Huset

Vi meiner at vi har lykkast med begge desse to tinga i haust. Samstundes som vi har kjørt fram ein klar RF-profil har vi klart å fylle Storsalen på dei fleste møta. Kombinasjonen av gode kunstnariske innslag, interessante tema og gode innleiarar er sjølv sagt årsaka til suksessen. PR er veldig viktig.

Det er viktig å understreke at Styrejobbinga er heilt avhengig av at vi har ein levande front som både bakkar opp Styret og held det i øra. Det er eit faktum at Styrejobbinga i hovudsak er administrativ, noko som dreg Styret mot høgre. For å korrigere dette må RF kontinuerleg ta opp politiske spørsmål og verke som ein

pådrivar til Styret. Styret er underlagt vedtak på allmøtet.

3. FALLGRUVER

I Samfundet driv vi ideologisk og teoretisk kamp mot alskens borgarlege idgar og strømingar. Dette er det svært viktig for oss å gjere.

Men det er ein del ting vi må ha heilt klart for oss. For det første er det viktig å sameine dette med praktisk aktivitet. RF må t.d. delta aktivt i innsamlingar o.l. til streikar og frigjeringsrørsler - ikkje berre prate om dei.

For det andre vil vi gjerne at studentane skal engasjere seg. Dei blir ikkje engasjert anna enn oppe i hovuda sine når dei hører på debattar i Storsalen. Samfundet er altså ikkje eit forum der studentane sjølve må gjere noko. Her ligg det altså ein fare ved at vi blir ståande som dei dyktige talarane medan studentane sjølve blir passive tilskodarar.

Dette peikar på det faktumet at det er viktig for NKS å drive med anna enn ideologisk kamp. Vi må vere uto på lærestadene og på allmøta på faga og skolane. Vi må drive dei tre formane for kamp som Lenin og Engles snakkar om : økonomisk, politisk og teoretisk kamp.

Kritikk av økonomisme i IK-arbeidet blir ingenting verdt dersom den økonomiske kampen blir erstatta med einsidig teoretisk kamp.

HJERTER KNEKT

- RF-LEIAREN I AKSDON PÅ TALARSTOLEN -

